



**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина**

Predmet br.: S1 2 K 003606 11 K

Datum: 08.05.2012. godine

**Pred sudskim vijećem u sastavu: sudija Izo Tankić, predsjednik vijeća
sudija Nenad Šeleta
sudija Amela Huskić**

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

Muradifa Hamzabegovića, Slaviše Boškovića, Željke Bošković, Vahida Gagulića, Samira Ravančića, Nihada Brčaninovića i Elvisa Adrovića

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Saša Sarajlić

Branilac optuženog:

Advokat Kerim Čelik, za optuženog Muradifa Hamzabegovića

Advokat mr. Šaban Mujčinović, za optuženog Slavišu Boškovića

Advokat Amila Kunosić – Ferizović, za optuženu Željku Bošković

Advokat Emin Ćosić, za optuženog Vahida Gagulića

Advokat Binasa Abaspahić, za optuženog Samira Ravančića

Advokat Asim Ibreljić, za optuženog Nihada Brčaninovića

Advokat Sanjin Bandović, za optuženog Elvisa Adrovića

I. TOK POSTUPKA	18
1. Provedeni dokazi Tužilaštva BiH i odbrana optuženih	19
(a) Tužilaštvo BiH	19
(b) Odbrana optuženog Slaviše Boškovića	25
(c) Odbrana optužene Željke Bošković	25
(d) Odbrana optuženog Elvisa Adrovića	25
2. Procesne odluke	26
(a) (Ne)prihvatanje dokaznih prijedloga optužbe i odbrane	26
(b) Probijanje roka od 30 dana,	27
(c) Prigovori zakonitosti dokaza	27
(d) Izuzeci od neposrednog izvođenja dokaza	29
(e) Izmjena u činjeničnom opisu optužnice	29
(f) Kažnjavanje svjedoka zbog odbijanja svjedočenja	30
II. OSUĐUJUĆI DIO PRESUDE	30
A. RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO	30
B. OCJENA PROVEDENIH DOKAZA	33
1. Opšta razmatranja	33
2. Promjena pravne kvalifikacije	35
3. Uvodni dio optužnice, odnosno izreke presude	36
4. Tačka 1. izreke presude	37
5. Tačka 2. izreke presude	40
6. Tačka 3. izreke presude	43
7. Tačka 4. izreke presude	43
8. Tačka 5. izreke presude	44
9. Tačka 6. izreke presude	45
10. Tačka 7. izreke presude	46
11. Tačka 8. izreke presude	46
12. Tačka 9. izreke presude	51
13. Tačka 10. izreke presude	52
14. Zaključak	53
C. KRIVIČNA SANKCIJA	56
D. ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI	57
E. ODLUKA O TROŠKOVIMA POSTUPKA	58
III. OSLOBAĐAJUĆI DIO PRESUDE	58

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Ize Tankića, kao predsjednika vijeća, te Nenada Šelede i Amele Huskić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika – asistenta Belme Čano, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu koji se vodi protiv optuženih Muradifa Hamzabegovića, Slaviše Boškovića, Željke Bošković, Vahida Gagulića, Samira Ravančića, Nihada Brčaninovića i Elvisa Adrovića, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana stav 1. i 3. KZ BiH, odlučujući po Optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj KT-538/09 od 29.11.2010. godine, koja je potvrđena dana 03.12.2010. godine, nakon okončanom javnog glavnog pretresa u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Saše Sarajlića, optuženih Muradifa Hamzabegovića, Slaviše Boškovića, Željke Bošković, Vahida Gagulića, Samira Ravančića, Nihada Brčaninovića i Elvisa Adrovića, te njihovih branilaca, advokata Kerima Čelika, Šabana Mujčinovića, Amile Kunosić – Ferizović, Emina Ćosića, Binase Abaspahić, Asima Ibrelića i Sanjina Bandovića, na osnovu člana 285. i 284. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, donio je:

P R E S U D U

I

Optuženi:

- 1. Muradif Hamzabegović, zvan** „Hadžija“ i „Hamzabeg“, sin Šefke i majke Emine djevojački Mujkić, rođen 12.04.1960. godine u mjestu Glodi, općina Zvornik, JMBG ..., državljanin ..., nastanjen u mjestu ..., ... opština ... i ..., ..., po zanimanju poljoprivrednik, oženjen, otac četvoro djece, osuđivan,
- 2. Slaviša Bošković, zvan** „Kićo“, sin Bože i majke Mande djevojački Ivanović, rođen 09.06.1971. godine u Tuzli, JMBG ..., državljanin ... i ..., nastanjen u ul. ..., ..., po zanimanju mašinski tehničar, oženjen, otac dvoje mladb. djece, osuđivan,
- 3. Vahid Gagulić**, sin Mustafe i majke Mirsade djevojački Šahmanović, rođen 19.01.1986.

godine u Vlasenici, JMBG ..., državljanin ..., nastanjen u mjestu ..., opština ..., po zanimanju automehaničar, neoženjen,

4. **Samir Ravančić**, sin Ibrahima i majke Bahire djevojački Hasanović, rođen 19.06.1978. godine u mjestu Zukići, opština Kalesija, JMBG ..., državljanin ..., nastanjen na adresi ..., opština ..., po zanimanju radnik, oženjen, otac dvoje malodobne djece
5. **Nihad Brčaninović, zvani „Mrakan“**, sin Sulje i majke Nizame djevojački Bešić, rođen 14.02.1966. godine u Tuzli, JMBG ..., državljanin ..., nastanjen na adresi ..., Živinice, po zanimanju autoprevoznik, oženjen, otac troje djece od toga dvoje mladb. djece, osuđivan, protiv njega se vodi postupak ...,
6. **Elvis Adrović**, sin Redže i majke Šemse djevojački Isović, rođen 14.09.1978. godine u gradu Peć, Kosovo, JMBG ..., državljanin ... i ..., nastanjen na adresi ..., ..., po zanimanju ugostitelj, oženjen, otac dvoje malodobne djece,

KRIVI SU

Što su:

Hamzabegović Muradif, kao organizator organizovane grupe, zajedno sa Bošković Slavišom, Hamzabegović Senom, Gagulić Vahidom, Ravančić Samirom, Muratović Muratom, Glavaš Martinom, Ibrić Smajilom, Brčaninović Nihadom i Stanković Mirom i sa drugim njima poznatim osobama, kao pripadnicima organizovane grupe, u smislu člana 1. stav 19. Krivičnog zakona BiH, organizovano prebacivali državljane Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu migranti) u države Zapadne Evrope, Švicarsku i Francusku, čiji oni nisu državljani i u kojim zemljama nemaju odobren boravak ili prijavljeno prebivalište bez ispunjavanja uslova za ulazak i boravak u tim državama u skladu sa Zakonima tih država, protivno Konvenciji UN protiv transnacionalnog organizovanog kriminala i protivno članu 6. Protokola protiv krijumčarenja migranata kopnenim, morskim i vazdušnim putem, tako da su: međusobnim povezivanjem i dogovaranjem, međusobnim povezivanjem i dogovaranjem sa pripadnicima drugih organizovanih grupa ljudi koje organizuju prebacivanje migranata u druge države uz novčanu naknadu, pojedinačno i udruživanjem u organizovane grupe ljudi s ciljem prebacivanja migranata, dogovarali i organizovali prebacivanje migranata putničkim vozilima i čamcima iz Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku, te iz Republike Hrvatske u navedene države Zapadne Evrope, do azilantskih centara, nakon čega su se migranti prijavljivali za sticanje azila države u koju su ilegalno došli, za ugovorenu naknadu u novcu od 1.500,00 eura ili u ugovorenoj vrijednosti u zamjenu dobijali putnička motorna vozila, a koji novac ili vozila su migranti predavali Hamzabegović Muradifu i Bošković Slaviši kao organizatorima i rukovodiocima grupe, te su zajedničkim djelovanjem i međusobno povezanim radnjama u

periodu od jula 2009. godine do oktobra 2009. godine organizovano preveli iz Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku, Republiku Sloveniju pa dalje u Švicarsku i Francusku veći broj migranata, a zasigurno 47 migranta i time pribavili imovinsku korist u ukupnom iznosu od 35.500,00 KM i 38.400 Eura

1. Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković i Samir Ravančić

Nakon što su državljani BiH – migranti: Mustafić Sedin, Muratović Senada sa mlđb. kćerkom i Subašić Elvis sa suprugom u julu 2009. godine ugovorili sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da ih prevede u Švicarsku za novčanu naknadu u iznosu od 1.500,00 eura po osobi, Hamzabegović Muradif je organizovao Bošković Slavišu zvanog „Kićo“, Ravančić Samira i druge njima poznate osobe da putničkim motornim vozilima prevedu migrante iz Bosne i Hercegovine na način: da je Hamzabegović Muradif dogovorio da migranti dođu pred njegovu kuću u naselju ..., općina ... odakle su putničkim motornim vozilima, koje su vozili Hamzabegović Muradif zajedno sa Ravančić Samirom ili Bošković Slaviša zajedno sa drugim njima poznatim osobama, prešli granicu između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, a nakon toga putničkim motornim vozilima došli do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje su Hamzabegović i Bošković ostavili migrante u šumi, nakon čega su Ravančić Samir i druge njima poznate osobe, pješke kroz šumu, ilegalno preveli migrante preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega su njima poznate osobe migrante putničkim motornim vozilima preveli do grada Komo na italijansko-švicarskog granici, odakle su se migranti taksijem odvezli u azilantski centar u švicarskom gradu Kiaso i prijavili se za azil, tako da su Hamzabegović Muradif i Ravančić Samir zajedno sa njima poznatim osobama na već opisani način 18.07.2009. godine preveli u Švicarsku Mustafić Sedina, nakon čega su Hamzabegović Muradif i Bošković Slaviša zv. „Kićo“ zajedno sa njima poznatim osobama na već opisani način dana 27.07.2009. godine preveli u Švicarsku Muratović Senadu i njemu mlđb. kćerku, a neutvrđenog dana u mjesecu julu 2009. godine na već opisani način Hamzabegović Muradif je zajedno sa njemu poznatim osobama preveo Subašić Elvise i njegovu suprugu;

2. Muradif Hamzabegović i Slaviša Bošković

Nakon što su državljani BiH – migranti: Dautović Suvad sa suprugom i dvoje mlđb. djece i Musić Adem sa suprugom, ugovorili sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevozi ljude u Švicarsku i Francusku, da ih 09/10 augusta 2009. godine preveze u Švicarsku, za novčanu naknadu u iznosu od 1.500,00 eura za odraslu osobu i 750,00 eura za djecu odnosno da za vrijednost jednog dijela ugovorenog novca Musić Adem preda Hamzabegović Muradifu svoje putničko motorno vozilo marke VW Golf II i dokumenta od vozila, dok će ostatak novca isplatiti po odlasku, Hamzabegović Muradif je organizovao Bošković Slavišu zvanog „Kićo“, svoju suprugu Hamzabegović Senu i druge njima poznate osobe da putničkim motornim vozilima prevedu migrante iz Bosne i Hercegovine u Švicarsku na način: da je Hamzabegović Muradif ugovorio da migranti dođu pred njegovu kuću

u naselju ..., općina ... odakle su putničkim motornim vozilima, koje su vozili Hamzabegović Muradif, Bošković Slaviša i druge njima poznate osobe, prešli granicu između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, a nakon toga putničkim motornim vozilima došli do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje su Hamzabegović i Bošković ostavili migrante u šumi, nakon čega je njima poznata muška osoba, pješke kroz šumu, ilegalno preveo migrante preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega je Hamzabegović Sena putničkim motornim vozilom marke BMW švicarskih registarskih oznaka prevela Dautović Suvada i njegovu familiju do azilskog centra u gradu Valorbe, Švicarska, nakon čega joj je Dautović Suvad dao ugovoreni iznos novca, dok je Musić Adema i njegovu suprugu do slovenačko-italijanske granice prevela optuženima poznata muška osoba i predala migrante Bošković Slaviši, nakon čega je Bošković Slaviša preveo migrante u sivom BMW vozilu do grada Komo na italijansko-švicarskog granici, odakle su se migranti taksijem odvezli u azilantski centar u švicarskom gradu Kiaso i prijavili se za azil;

3. Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković i Vahid Gagulić

Nakon što je početkom augusta mjeseca 2009. godine državljanin BiH Jašić Menis ugovorio sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da ga prevede u Francusku za iznos od 1.500,00 eura, Hamzabegović Muradif je organizovao Bošković Slavišu, Ibrić Smajila i druge njima poznate osobe da prevedu Jašić Menisa u Francusku na način da je Hamzabegović Muradif ugovorio da Jašić Menis dođe pred njegovu kuću u naselju ..., općina ... odakle je Hamzabegović Muradif kao vozač putničkog motornog vozila marke BMW švicarskih registarskih oznaka i Gagulić Vahidom kao suvozačem, preveo Jašić Menisa preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, nakon čega je Gagulić Vahid napustio vozilo na jednom odmaralištu na autoputu u Republici Hrvatskoj, a Hamzabegović Muradif dovezao Jašić Menisa do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje je čekao Gagulić Vahid zajedno sa tri momka iz Sapne, jednim čovjekom, ženom i troje mlđb. djece, pa je sve migrante pješke kroz šumu ilegalno preveo preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega je Ibrić Smajil sa vozilom marke VW „Pasar“, bijele boje, slovenačkih registarskih oznaka migrante u dva navrata preveo do jedne benzinske pumpe gdje je njemu poznata osoba sa vozilom marke „Mercedes Benz“ prevela Jašić Menisa i tri momka iz Sapne do grada Komo na italijansko-švicarskoj granici, gdje je došao Bošković Slaviša i rekao migrantima da se taksijem odvezu u azilantski centar u švicarskom gradu Kiaso, što su migranti i učinili, dok je Jašić Menisa ispred azilantskog centra u gradu Kiaso sačekao vozač vozila marke „Mercedes Benz“ i preveo Jašić Menisa u francuski grad Metz;

4. Muradif Hamzabegović

Nakon što je početkom augusta mjeseca 2009. godine državljanin BiH Muratović Nedis ugovorio sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da Muratović Nedisa i njegovu suprugu (u daljem tekstu migranti)

prevede u Francusku za iznos od 1.500,00 eura po osobi, s tim da Muratović Nedis i supruga trebaju odmah da plate 100,00 eura kapare, jedan dio ugovorenog novca ponesu sa sobom i da vozačima koji ih budu vozili daju onaj iznos novca koji vozači budu tražili od njih, a da jedan dio novca ostane kod porodice koja će novac predati Hamzabegović Muradifu nakon što se migranti jave iz Francuske, Hamzabegović Muradif je organizovao njemu poznate osobe da prevedu Muratović Nedisa i njegovu suprugu u Francusku na način da je Hamzabegović Muradif ugovorio da migranti sami odu do Zagreba, gdje ih je na jednoj benzinskoj pumpi između Orašja i Zagreba čekao Hamzabegović Muradif sa putničkim motornim vozilom marke BMW švicarskih registarskih oznaka i preveo ih do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje je migrante čekala Hamzabegović Muradifu poznata muška osoba koja je migrante pješke kroz šumu ilegalno preveo preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega je Hamzabegović Muradifu poznata muška osoba putničkim motornim vozilom marke VW „Pasar“ plave boje, migrante preveo do Italije za novčanu naknadu od 300,00 eura koji novac je Muratović Nedis dao vozaču na odmaralištu u Italiji, nakon čega su migranti prešli u vozilo marke „Mercedes Benz A klase“ koje je vozio njima nepoznat vozač i koji je migrante preveo do nepoznatog mjesta u Švicarskoj za novčanu naknadu od 600,00 eura, koji novac je vozaču dao Muratović Nedis, nakon čega su migranti ušli u kombi marke „Ford“ u kojem su pored vozača bili i tri njemu nepoznata momka iz Kalesije, nakon čega je vozač kombija migrante preveo do željezničke stanice u francuskom gradu Metz i rekao im da se taksijem odvezu do azilantskog centra, što su migranti i učinili i prijavili se za azil, nakon čega je Muratović Nedis javio Muratović Huseinu da su on i supruga stigli u Francusku i da Muratović Husein plati Hamzabegović Muradifu ostatak novca u iznosu od 1.700,00 eura što je Muratović Husein i učinio;

5. Muradif Hamazabegović i Slaviša Bošković

Nakon što je početkom augusta mjeseca 2009. godine državljanin BiH Smajlović Mirnes ugovorio sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da Smajlović Mirnesa i njegovu suprugu (u daljem tekstu migranti) prevede u Švicarsku za novčani iznos od 1.500,00 eura po osobi, Hamzabegović Muradif je organizovao je Bošković Slavišu i druge njima poznate osobe na način da je Hamzabegović Muradif ugovorio da Smajlović Mirnes sa suprugom dođe pred njegovu kuću u naselju ..., općina ... odakle je Hamzabegović Muradif putničkim motornim vozilom preveo Smajlović Mirnesa i njegovu suprugu preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, nakon čega je Hamzabegović Muradif vozio migrante autoputem kroz Republiku Hrvatsku i na nepoznatom mjestu na autoputu skrenuo sa autoputa pored željezničke pruge, nakon čega je uputio migrante da pređu prugu gdje ih je s druge strane čekao Bošković Slaviša u vozilu marke BMW i koji je migrante preveo do grada Komo na italijansko-švicarskoj granici, nakon čega su se migranti, po uputama Bošković Slaviše, taksijem odvezli u azilantski centar u švicarskom gradu Kiaso i prijavili se za azil;

6. Muradif Hamazabegović

Nakon što je državljani BiH Omerović Senad nepoznatog dana u augustu mjesecu 2009. godine ugovorio sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da Omerović Senada, njegovu suprugu i troje mlđb. djece (u daljem tekstu migranti) prevede u Švicarsku, za novčanu naknadu u iznosu od 5.000,00 eura, odnosno da za vrijednost jednog dijela ugovorenog novca Omerović Senad preda Hamzabegović Muradifu svoje putničko motorno vozilo marke Fiat „Punto“ i ključeve od vozila, Hamzabegović Muradif je organizovao njemu poznate osobe da putničkim motornim vozilima prevedu migrante iz Bosne i Hercegovine na način: da je Hamzabegović Muradif dogovorio da migranti dođu pred njegovu kuću u naselju ..., općina ... gdje su migranti ušli u putničko motorno vozilo marke Reno „Megan“ crvene boje, slovenačkih registarskih oznaka koje je vozio Omerović Senad, dok je Hamzabegović Muradif sa dvije njemu poznate muške osobe vozio ispred migranata putničko motorno vozilo marke „Mercedes Benz“ sive boje, te su na taj način prešli granicu između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, a nakon toga na isti način došli do naplatnih kućica na autoputu prije grada Zagreba, Republika Hrvatska, gdje je jedan od suvozača iz vozila koje je vozio Hamzabegović Muradif prešao u vozilo Reno „Megan“, dok je jedno od djece Omerović Senada prešlo u vozilo Hamzabegović Muradifa, te su se na taj način vozili do benzinske pumpe blizu grada Rijeke, Republika Hrvatska nakon čega je Hamzabegović Muradif rekao migrantima da napuste vozila i gdje je Omerović Senad dao Hamzabegović Muradifu novca u iznosu od 2.750,00 eura, nakon čega je Hamzabegović Muradifu poznata muška osoba migrante pješke kroz šumu, ilegalno prevela preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega je Hamzabegović Muradifu poznata muška osoba putničkim motornim vozilom marke Fiat „Punto“ prevela migrante do nepoznatog mjesta, odakle je migrante preuzela Hamzabegović Muradifu poznata muška osoba i putničkim motornim vozilom marke „BMW“ za novčanu naknadu u iznosu od 600,00 eura prevela migrante do Švicarske, gdje su se migranti prijavili za azil;

7. Muradif Hamzabegović

Nakon što je državljani BiH Kadrić Zehrudin u toku augusta mjeseca 2009. godine ugovorio sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da za novčanu naknadu u iznosu od 6.000,00 KM prevede Kadrić Zehrudina i njegovu suprugu (u daljem tekstu migranti) u Švicarsku, Hamzabegović Muradif je organizovao njemu poznate osobe da prevedu migrante u Švicarsku na način da je Hamzabegović Muradif ugovorio sa migrantima da dana 19.08.2009. godine dođu na Međaš, gdje ih je čekao Hamzabegović Muradifu poznata muška osoba s putničkim motornim vozilom koji je migrante preveo preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, a nakon toga ih dovezao do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje je pješke kroz šumu, ilegalno preveo migrante preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega su migranti po ranijim uputama Hamzabegović Muradifa ovoj osobi predali novac u iznosu od 6.000,00 KM, nakon čega je migrante preuzeo vozač putničkog motornog vozila marke „Mercedes“ i preveo ih do željezničke stanice u švicarskom gradu Kiaso, odakle su se

migranti, po uputama vozača, taksijem odvezli u azilantski centar u švicarskom gradu Kiaso i prijavili se za azil;

8. Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković, Vahid Gagulić i Nihad Brčaninović

Nakon što su državljani BiH – migranti: Salihović Enver sa suprugom i dvoje mlđb. djece, Ahmetović Mensud, Jukić Adila sa dvoje mlđb. djece, Đulić Mersad sa suprugom i jednim mlđb. djetetom, Alić Ramo, Alić Remsudin, Hasanović Agan sa sestrom Hasanović Munirom i Mustafić Anel tokom augusta mjeseca 2009. godine ugovorili sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da ih prevede u Švicarsku i Francusku, za novčanu naknadu u iznosu od 1.500,00 eura za odraslu osobu i 500,00 eura za dijete, Hamzabegović Muradif je organizovao Bošković Slavišu zvanog „Kićo“, Hamzabegović Senu, Gagulić Vahida, Brčaninović Nihada zv. „Mrakan“, Stanković Miru i druge njemu poznate osobe na način: da je Hamzabegović Muradif dogovorio da 30.08.2009. godine Salihović Enver sa suprugom i dvoje mlđb. djece, Jukić Adila sa dvoje mlđb. djece, Ahmetović Mensud, Alić Ramo, Alić Remsudin, Hasanović Agan sa sestrom Hasanović Munirom i Mustafić Anel dođu pred kuću Hamzabegović Muradifa u naselju ..., općina ... gdje su migranti dali Hamzabegović Seni ugovoreni iznos novca, nakon čega je Hamzabegović Sena odredila s kojim putničkim motornim vozilom će migranti biti prevedeni iz Bosne i Hercegovine, zatim je Hamzabegović Muradif organizovao da Đulić Mersad sa suprugom i mlđb. djetetom istog dana dođe do benzinske pumpe „Kalesić“ u Živinicama odakle je migrante pred kuću Hamzabegović Muradifa u naselju ..., općina ... dovezao Bošković Slaviša, te su migranti ispred kuće Hamzabegović Muradifa ušli u putnička motorna vozila koje su vozili Hamzabegović Muradif, Gagulić Vahid, Bošković Slaviša, Brčaninović Nihad i njima poznata ženska osoba nakon čega su preveli migrante preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, dok je Hamzabegović Muradif ranije organizovao da migrante: Salihović Envera sa suprugom i dvoje mlđb. djece, Đulić Mersada sa mlđb. djetetom i dvoje mlđb. djece Jukić Adile osumnjičeni dovedu na obalu rijeke Save na teritoriji Bosne i Hercegovine gdje je migrante čekao Stanković Miro i koji je migrante ilegalno preveo čamcem preko rijeke Save u Republiku Hrvatsku, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz za novčanu naknadu od 200,00 eura po djetetu iz razloga što djeca nisu imala pasoš, nakon čega je Stanković Miro putničkim motornim vozilom marke BMW preveo migrante do mjesta gdje ih je preuzeo Gagulić Vahid, koji je migrante preveo do benzinske pumpe na kojoj ih je čekao Hamzabegović Muradif sa ostalim osumnjičenima i migrantima, nakon čega su osumnjičeni putničkim motornim vozilima preveli migrante do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje su Hamzabegović Muradif, Bošković Slaviša i Brčaninović Nihad ostavili migrante u šumi, nakon čega je Gagulić Vahid pješke kroz šumu, ilegalno preveo migrante preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega su osumnjičeni poznate osobe putničkim motornim vozilima preveli migrante do italijansko-švicarske granice, odakle su se migranti taksijem odvezli u azilantske centre u švicarskim gradovima Kiaso i Mendrisio i prijavili se za azil, dok su osumnjičeni poznate osobe, po prethodnom dogovoru, putničkim motornim vozilima preveli migrante: Salihović Envera, njegovu suprugu i dvoje mlđb. djece do

azilskog centra u francuskom gradu Metz, gdje su se migranti prijavili za azil;

9. Slaviša Bošković i Elvis Adrović

Nakon što su državljani BiH – migranti: Mujčinović Husein, Hamidović Omer sa suprugom i jednim mladb. djetetom početkom septembra mjeseca 2009. godine ugovorili sa Bošković Slavišom zvani „Kičo“, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevozi ljude u Švicarsku i Francusku, da za novčanu naknadu u iznosu od 1.500,00 eura po osobi prevede migrante u Švicarsku, Bošković Slaviša je angažovao Adrović Elvisa i druge njima poznate osobe da putničkim motornim vozilima prevedu migrante u Švicarsku na način da je dogovorio da dana 11.09.2009. godine u večernjim satima, migranti dođu na benzinsku pumpu „Kalesić“ u Živinicama odakle je Adrović Elvis putničkim motornim vozilom preveo migrante preko granice Bosne i Hercegovine i Republike Srbije na graničnom prelazu Rača, nakon čega je na legalnom graničnom prelazu preveo migrante preko granice između Republike Srbije i Republike Hrvatske i nastavio put prema benzinskoj pumpi u blizini grada Karlovca, Republika Hrvatska gdje su migranti predali Adrović Elvisu iznos od 400,00 eura i nakon toga prešli u putničko motorno vozilo marke „Renault“ slovenačkih registarskih tablica koje je vozio Adrović Elvisu poznata muška osoba i koja osoba je migrante preveo do šume i predao drugoj njemu poznatoj muškoj osobi, koja je migrante prevela pješke kroz šumu preko granice između Republike Hrvatske i Republike Slovenije na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega su njima poznate osobe putničkim motornim vozilima preveli migrante do željezničke stanice u gradu Komo, blizu italijansko-švicarske granice, odakle su se migranti, po uputama vozača, taksijem odvezli u azilantski centar u švicarskom gradu Kiaso i prijavili se za azil;

10. Elvis Adrović

Nakon što su državljani BiH – migranti: Alić Zejna sa jednim mladb. sinom i Alić Šemsa sa jednim mladb. sinom u mjesecu oktobru 2009. godine, posredno preko Adrović Elvisa, ugovorile sa njemu poznatom osobom, da za novčanu naknadu u iznosu od 1.600,00 eura po osobi prevede migrante u Švicarsku, pa je ta osoba organizovala Adrović Elvisa i druge njemu poznate osobe da putničkim motornim vozilima prevedu migrante iz Bosne i Hercegovine u Švicarsku na način da je ugovorio da migranti nepoznatog dana u mjesecu oktobru 2009. godine dođu na benzinsku pumpu „Zovko“ u Živinicama gdje su migranti ušli u putničko motorno vozilo marke „VW Turan“ koje je vozio Adrović Elvis i koji je preveo migrante do jednog proširenja prije graničnog prelaza Orašja, na kojem proširenju su migranti prešli u putničko motorno vozilo koje je vozila Adrović Elvisu poznata ženska osoba koja je prevela migrante preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, nakon čega je migrante sa putničkim motornim vozilom „VW Turan“ ponovo preuzeo Adrović Elvis i preveo do odmarališta „Plitvice“ na autoputu u Republici Hrvatskoj gdje su njemu poznate osobe u vozilu marke Audi preveli migrante do rijeke, nakon čega su migrante pješke preko rijeke ilegalno preveli u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz i sačekali migrante sa putničkim motornim vozilima marke Audi i Golf 5 na drugoj obali rijeke, gdje su migranti ušli u putničko motorno vozilo marke Golf 5, dok su

osobe u putničkom motornim vozilu marke Audi vozili ispred vozila marke Golf 5 kao „čistači“, nakon čega su migrante preveli do azilantskog centra u švicarskom gradu Valorbe, gdje su migranti zatražili azil;

Čime je:

- 1. Optuženi Hamzabegović Muradif**, radnjama opisanim pod tačkama 1., 2., 3., 5. i 8. presude počinio krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 1. KZ BiH i pod tačkama 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., i 8. produženo krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH
- 2. Optuženi Bošković Slaviša**, radnjama opisanim pod tačkom 1., 2., 3., 5. i 8 presude počinio krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH i pod tačkama 1., 2., 3., 5., 8. i 9. produženo krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH
- 3. Optuženi Gagulić Vahid**, radnjama opisanim pod tačkom 3. i 8. presude počinio krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH i produženo krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH
- 4. Optuženi Ravančić Samir**, radnjama opisanim pod tačkom 1. počinio krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH i krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, sve u vezi sa članom 29. KZ BiH
- 5. Optuženi Brčaninović Nihad**, radnjama pod tačkom 8. presude počinio krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH i krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, sve u vezi sa članom 29. KZ BiH
- 6. Optuženi Adrović Elvis**, radnjama opisanim pod tačkom 9. i 10. presude počinio produženo krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, sve u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH

Pa Sud:

1. optuženom Muradifu Hamzabegoviću, primjenom navedenih zakonskih odredbi te na osnovu člana 39., 42. i 48. te 41. i 46. KZ BiH, za počinjeno krivično djelo udruživanje radi vršenja krivičnih djela, iz člana 249. stav 1. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci, te za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci

Pa ga primjenom odredbi člana 53. KZ BiH, **osuđuje**

**NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) GODINA**

te istovremeno, za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH, **kao sporednu kaznu, izriče**,

**NOVČANU KAZNU U IZNOSU
OD 20.000,00 (DVADESETHILJADA) KM**

koju novčanu kaznu je dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude. U slučaju da se novčana kazna ne može u cijelosti platiti u roku koji je utvrđen ovom presudom novčana kazna će se zamijeniti kaznom zatvora u skladu sa članom 47. KZ BiH.

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 11.05.2010. godine do 23.09.2010. godine.

Na osnovu člana 110. stav 1. KZ BiH od optuženog Muradifa Hamzabegovića oduzima se imovinska korist u iznosu od 35.500,00 KM i protuvrijednost iznosa od 32.400,00 Eura prema važećem kursu Centralne banke BiH na dan donošenja ove presude.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1., u vezi sa članom 186. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi Muradif Hamzabegović obavezuje se na plaćanje troškova krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

2. Optuženom Slaviši Boškoviću, na osnovu člana 39., 42. i 48. te 41. i 46. KZ BiH, za počinjeno krivično djelo udruživanje radi vršenja krivičnih djela, iz člana 249. stav 2. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci

Pa ga primjenom odredbi člana 53. KZ BiH,

**OSUĐUJE NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE**

te istovremeno, za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH **kao sporednu kaznu, izriče**,

**NOVČANU KAZNU U IZNOSU
OD 10.000,00 (DESETHILJADA) KM**

koju novčanu kaznu je dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude. U slučaju da se novčana kazna ne može u cijelosti naplatiti u roku koji je utvrđen ovom presudom novčana kazna će se zamijeniti kaznom zatvora u skladu sa članom 47. KZ BiH.

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 11.05.2010. godine do 23.09.2010. godine.

Na osnovu člana 110. stav 1. KZ BiH od optuženog Slaviše Boškovića oduzima se imovinska korist u protivrijednost iznosa od 6.000,00 Eura prema važećem kursu Centralne banke BiH na dan donošenja ove presude.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1., u vezi sa članom 186. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi Slaviša Bošković obavezuje se na plaćanje troškova krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

3. Optuženom Gagulić Vahidu na osnovu člana 39., 42. i 48. KZ BiH, za počinjeno krivično djelo udruživanje radi vršenja krivičnih djela, iz člana 249. stav 2. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci godine, te za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54 KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Pa ga primjenom odredbi člana 53. KZ BiH, **osuđuje**

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD GODINU DANA

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 11.05.2010. godine do 23.09.2010. godine.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1., u vezi sa članom 186. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi Vahid Gagulić obavezuje se na plaćanje troškova krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

4. Optuženom Samiru Ravančiću na osnovu člana 39., 42. i 48. KZ BiH, za počinjeno krivično djelo udruživanje radi vršenja krivičnih djela, iz člana 249. stav 2. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci godine, te za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Pa ga primjenom odredbi člana 53. KZ BiH, **osuđuje**

**NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
U TRAJANJU OD GODINU DANA**

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine optuženi se u cijelosti oslobađa obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžeta Suda Bosne i Hercegovine.

5. Optuženom Nihadu Brčaninoviću na osnovu člana 39., 42. i 48. KZ BiH, za počinjeno krivično djelo udruživanje radi vršenja krivičnih djela, iz člana 249. stav 2. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci godine, te za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Pa ga primjenom odredbi člana 53. KZ BiH, **osuđuje**

**NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
U TRAJANJU OD GODINU DANA**

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 11.05.2010. godine do 01.09.2010. godine.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1., u vezi sa članom 186. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi Nihad Brčaninović obavezuje se na plaćanje troškova krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

1. Optuženog Elvisa Adrovića, na osnovu člana 39., 42. i 48. KZ BiH za počinjeno krivično djelo krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH, **osuđuje**

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1., u vezi sa članom 186. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi Elvis Adrović obavezuje se na plaćanje troškova krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

II

14

Na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, optuženi

- 1. Muradif Hamzabegović, zvaní „Hadžija“ i „Hamzabeg“**, sin Šefke i majke Emine djevojački Mujkić, rođen 12.04.1960. godine u mjestu Glodi, općina Zvornik, JMBG ..., državljanin ..., nastanjen u mjestu ..., ulica ..., opština ... i ulici ..., ..., po zanimanju poljoprivrednik, oženjen, otac četvoro djece, osuđivan,
- 2. Slaviša Bošković, zvaní „Kićo“**, sin Bože i majke Mande djevojački Ivanović, rođen 09.06.1971. godine u Tuzli, JMBG ..., državljanin ... i ..., nastanjen u ul. ..., ..., po zanimanju mašinski tehničar, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, osuđivan,
- 3. Željka Bošković**, kći Frane i majke Ruže djevojački Banović, rođena 09.02.1976. godine u Tuzli, JMBG ..., državljanica ... i ..., nastanjena u ul. ..., ..., po zanimanju domaćica, udata, otac dvoje mlđb. djece
- 4. Elvis Adrović**, sin Redže i majke Šemse djevojački Isović, rođen 14.09.1978. godine u gradu Peć, Kosovo, JMBG ..., državljanin ... i ..., nastanjen na adresi ..., ..., po zanimanju ugostitelj, oženjen, otac dvoje malodobne djece,

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

11. Slaviša Bošković,

Slaviša Bošković, kao organizator organizovane grupe ljudi, u čijem sastavu su bili još Hamzabegović Sena, Gagulić Vahid, Ravančić Samir, Muratović Murat, Glavaš Martin, Ibrić Smajil, Brčaninović Nihad i Stanković Miro i sa drugim njima poznatim osobama, u smislu člana 1. stav 20. Krivičnog zakona BiH, organizovano prebacivali državljane Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu migranti) u države Zapadne Evrope, Švicarsku i Francusku, čiji oni nisu državljani i u kojim zemljama nemaju odobren boravak ili prijavljeno prebivalište bez ispunjavanja uslova za ulazak i boravak u tim državama u skladu sa zakonima tih država, protivno Konvenciji UN protiv transnacionalnog organizovanog kriminala i protivno članu 6. Protokola protiv krijumčarenja migranata kopnenim, morskim i vazdušnim putem,

12. Željka Bošković i Elvis Adrović

Željka Bošković i Elvis Adrović, kao pripadnici organizovane grupe, koju su organizovali Hamzabegović Muradif i Bošković Slaviša i u čijem sastavu su bili još Hamzabegović Sena, Gagulić Vahid, Ravančić Samir, Muratović Murat, Glavaš Martin, Ibrić Smajil, Brčaninović Nihad i Stanković Miro i sa drugim njima poznatim osobama, u smislu člana 1. stav 20. Krivičnog zakona BiH, organizovano prebacivali državljane Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu migranti) u države Zapadne Evrope, Švicarsku i Francusku, čiji oni nisu državljani i u kojim zemljama nemaju odobren boravak ili prijavljeno prebivalište bez ispunjavanja uslova za ulazak i boravak u tim državama u skladu sa zakonima tih država, protivno Konvenciji UN protiv transnacionalnog organizovanog kriminala i protivno članu 6. Protokola protiv

krijumčarenja migranata kopnenim, morskim i vazdušnim putem,

13. Muradif Hamzabegović – zajedno i sa drugim osobama

Nakon što su državljani BiH – migranti: Hasanović Sadmira sa suprugom i jednim mladb. djetetom tokom augusta mjeseca 2009. godine ugovorili sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da za novčanu naknadu u iznosu od 6.000,00 KM prebaci Hasanović Sadmira, njegovu suprugu i mladb. dijete u Švicarsku (u daljem tekstu migranti), Hamzabegović Muradif je angažovao Muratović Murata da prevede migrante na način da Muratović Murat angažuje ljude sa kojima će izvršiti prebacivanje Hasanović Sadmira i njegove familije u Švicarsku, nakon čega je tokom augusta mjeseca 2009. godine Muratović Murat ponudio državljanke ..., Mustafić Belmi (u daljem tekstu migrant) da je prevede u Švicarsku za novčanu naknadu u iznosu od 3.000,00 KM, pa je Muratović Murat, nakon što je Mustafić Belma pristala da je za novčanu naknadu od 3.000,00 KM Muratović Murat prevede u Švicarsku, organizovao Ibrić Smajila i Glavaš Martina da putničkim motornim vozilima prevedu migrante u Švicarsku na način da je dogovorio da migranti dana 30.08.2009. godine dođu ispred ašćinice „Kod Vilde“ u Kalesiji gdje je Hasanović Sadmira sa familijom ušao u putničko motorno vozilo koje je vozio Glavaš Martin, dok je Mustafić Belma ušla u putničko motorno vozilo koje je vozio Ibrić Smajil, nakon čega su Glavaš Martin i Ibrić Smajil putničkim motornim vozilima preveli migrante preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje i u 22,00 sata uveče zaustavili se na benzinskoj pumpi i kratko zadržali sa grupom koju su prevodili Hamzabegović Muradif, Bošković Slaviša, Gagulić Vahid i Brčaninović Nihad, nakon čega su Ibrić Smajil i Glavaš Martin sa migrantima nastavili put prema Rijeci i Opatiji, Republika Hrvatska, da bi ilegalno preveli migrante preko granice između Republike Hrvatske i Republike Slovenije na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, kojom prilikom su otkriveni od strane Granične policije Republike Hrvatske i lišeni slobode;

14. Slaviša Bošković,

Slaviša Bošković, kao organizator organizovane grupe ljudi, u čijem sastavu su bili još Hamzabegović Sena, Gagulić Vahid, Ravančić Samir, Muratović Murat, Glavaš Martin, Ibrić Smajil, Brčaninović Nihad i Stanković Miro i sa drugim njima poznatim osobama, u smislu člana 1. stav 20. Krivičnog zakona BiH, Nakon što su državljani BiH – migranti: Alić Zejna sa jednim mladb. sinom i Alić Šemsa sa jednim mladb. sinom u mjesecu oktobru 2009. godine, posredno preko Adrović Elvisa, ugovorile sa Bošković Slavišom zvanu „Kićo“, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da za novčanu naknadu u iznosu od 1.600,00 eura po osobi prevede migrante u Švicarsku, Bošković Slaviša je organizovao Adrović Elvisa i druge njemu poznate osobe da putničkim motornim vozilima prevedu migrante iz Bosne i Hercegovine u Švicarsku na način da je ugovorio da migranti nepoznatog dana u mjesecu oktobru 2009. godine dođu na benzinsku pumpu „Zovko“ u Živinicama gdje su migranti ušli u putničko motorno vozilo marke „VW Turan“ koje je vozio Adrović Elvis i koji je preveo migrante do jednog proširenja prije graničnog prelaza Orašja, na kojem proširenju su migranti prešli u putničko motorno vozilo koje je vozila Adrović Elvisu

poznata ženska osoba koja je prevela migrante preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, nakon čega je migrante sa putničkim motornim vozilom „VW Turan“ ponovo preuzeo Adrović Elvis i preveo do odmarališta „Plitvice“ na autoputu u Republici Hrvatskoj gdje su njemu poznate osobe u vozilu marke Audi preveli migrante do rijeke, nakon čega su migrante pješke preko rijeke ilegalno preveli u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz i sačekali migrante sa putničkim motornim vozilima marke Audi i Golf 5 na drugoj obali rijeke, gdje su migranti ušli u putničko motorno vozilo marke Golf 5, dok su osobe u putničkom motornim vozilu marke Audi vozili ispred vozila marke Golf 5 kao „čistači“, nakon čega su migrante preveli do azilantskog centra u švicarskom gradu Valorbe, gdje su migranti zatražili azil;

15. Bošković Željka,

Nakon što su državljani ... – migranti: Salihović Enver sa suprugom i dvoje mlđb. djece, Ahmetović Mensud, Jukić Adila sa dvoje mlđb. djece, Đulić Mersad sa suprugom i jednim mlđb. djetetom, Alić Ramo, Alić Remsudin, Hasanović Agan sa sestrom Hasanović Munirom i Mustafić Anel tokom augusta mjeseca 2009. godine ugovorili sa Hamzabegović Muradifom, kao organizatorom grupe koja ilegalno prevodi ljude u Švicarsku i Francusku, da ih prevede u Švicarsku i Francusku, za novčanu naknadu u iznosu od 1.500,00 eura za odraslu osobu i 500,00 eura za dijete, Hamzabegović Muradif je organizovao Bošković Slavišu zvanog „Kićo“, Hamzabegović Senu, Bošković Željku, Gagulić Vahida, Brčaninović Nihada zv. „Mrakan“, Stanković Miru, Bošković Željku i druge njemu poznate osobe na način: da je Hamzabegović Muradif dogovorio da 30.08.2009. godine Salihović Enver sa suprugom i dvoje mlđb. djece, Jukić Adila sa dvoje mlđb. djece, Ahmetović Mensud, Alić Ramo, Alić Remsudin, Hasanović Agan sa sestrom Hasanović Munirom i Mustafić Anel dođu pred kuću Hamzabegović Muradifa u naselju Husino bb, općina Tuzla gdje su migranti dali Hamzabegović Seni ugovoreni iznos novca, nakon čega je Hamzabegović Sena odredila s kojim putničkim motornim vozilom će migranti biti prevedeni iz Bosne i Hercegovine, zatim je Hamzabegović Muradif organizovao da Đulić Mersad sa suprugom i mlđb. djetetom istog dana dođe do benzinske pumpe „Kalesić“ u Živinicama odakle je migrante pred kuću Hamzabegović Muradifa u naselju ..., općina ... dovezao Bošković Slaviša uz dogovor da će ugovoreni novac za odlazak Đulić Mersada i njegove familije u Švicarsku, kad se migranti jave da su stigli u Švicarsku, od rođaka Đulić Mersada preuzeti Bošković Željka što je ista naknadno i učinila, te su migranti ispred kuće Hamzabegović Muradifa ušli u putnička motorna vozila koje su vozili Hamzabegović Muradif, Gagulić Vahid, Bošković Slaviša, Brčaninović Nihad i njima poznata ženska osoba nakon čega su preveli migrante preko granice između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na graničnom prelazu Orašje, dok je Hamzabegović Muradif ranije organizovao da migrante: Salihović Envera sa suprugom i dvoje mlđb. djece, Đulić Mersada sa mlđb. djetetom i dvoje mlđb. djece Jukić Adile osumnjičeni dovedu na obalu rijeke Save na teritoriji Bosne i Hercegovine gdje je migrante čekao Stanković Miro i koji je migrante ilegalno preveo čamcem preko rijeke Save u Republiku Hrvatsku, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz za novčanu naknadu od 200,00 eura po djetetu iz razloga što djeca nisu imala pasoš, nakon čega je Stanković Miro putničkim motornim vozilom marke BMW preveo migrante do mjesta gdje

ih je preuzeo Gagulić Vahid, koji je migrante preveo do benzinske pumpe na kojoj ih je čekao Hamzabegović Muradif sa ostalim osumnjičenima i migrantima, nakon čega su osumnjičeni putničkim motornim vozilima preveli migrante do šume u blizini graničnog prelaza Rupa, Republika Hrvatska, gdje su Hamzabegović Muradif, Bošković Slaviša i Brčaninović Nihad ostavili migrante u šumi, nakon čega je Gagulić Vahid pješke kroz šumu, ilegalno preveo migrante preko državne granice u Republiku Sloveniju, na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz, nakon čega su osumnjičenima poznate osobe putničkim motornim vozilima preveli migrante do italijansko-švicarske granice, odakle su se migranti taksijem odvezli u azilantske centre u švicarskim gradovima Kiaso i Mendrisio i prijavili se za azil, dok su osumnjičenima poznate osobe, po prethodnom dogovoru, putničkim motornim vozilima preveli migrante: Salihović Envera, njegovu suprugu i dvoje mladb. djece do azilskog centra u francuskom gradu Metz, gdje su se migranti prijavili za azil;

Čime bi :

1. Optuženi Muradif Hamzabegović počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. i 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine
2. Optuženi Slaviša Bošković počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. i 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine
3. Optužena Željka Bošković počinila krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. i 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,
4. Optuženi Elvis Adrović počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. i 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

Na osnovu odredbe člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, u odnosu na oslobađajući dio presude, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava ovog Suda.

OBRAZLOŽENJE

I. TOK POSTUPKA

1. Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj KT-538/09 od 29.11.2010. godine, koja je potvrđena dana 03.12.2010. godine Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković, Sena Hamzabegović, Željka Bošković, Vahid Gagulić, Samir Ravančić, Murat Muratović, Martin Glavaš, Smajil Ibrić, Nihad Brčaninović, Elvis Adrović i Miro Stanković, optuženi su da su

počinili krivično djelo Organizovani kriminal, iz člana 250. stav 1., 2. i 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH.

2. Optuženi Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković, Sena Hamzabegović, Željka Bošković, Vahid Gagulić, Murat Muratović, Martin Glavaš, Smajil Ibrić, Nihad Brčaninović, Elvis Adrović i Miro Stanković su se dana 14.02.2011. godine, a optuženi Samir Ravančić 24.02.2011. godine, izjasnili da nisu krivi po svim tačkama optužnice, po kojima se terete, pred sudijom za prethodno saslušanje, nakon čega je kompletan spis upućen pretresnom vijeću, radi zakazivanja glavnog pretresa.

3. Nakon zakazivanja glavnog pretresa, sudu su dostavljeni sporazumi o priznanju krivnje, zaključeni između Tužilaštva BiH i optuženih Martina Glavaša (11.03.2011. godine), Mire Stankovića (05.04.2011. godine), Sene Hamzabegović i Murata Muratovića (19.08.2011. godine), te Smajila Ibrića (22.11.2011 godine). Za svaki od dostavljenih sporazuma provedena je procedura propisana članom 231. stav 6. ZKP BiH, te je nakon donošenja odluke o prihvatanju isith, postupak u odnosu na one optužene koji su na ovaj način priznali krivnju, razdvajan i dalje vođen pod drugim brojem.

1. Provedeni dokazi Tužilaštva BiH i odbrana optuženih

(a) Tužilaštvo BiH

4. U toku glavnog pretresa, po prijedlogu Tužilaštva BiH saslušani su svjedoci Elvis Subašić, Menis Jašić, Senad Omerović, Mirnes Smajlović, Sedin Mustafić, Senada Muratović, Nedis Muratović, Husein Muratović, Adem Musić, Suvad Dautović, Enver Salihović, Ramo Alić, Remsudin Alić, Almir Đulić, Adila Jukić, Mensud Ahmetović, Anel Mustafić, Agan Hasanović, Belma Mustafić, Alma Sejdinović, Zehrudin Kadić, Mersed Đulić, Husein Mujčinović, Šefik Alić, Šemsa Alić, Zejna Alić, Elis Musić, Goran Milošević, Fikret Mršo, Edisa Đulić, Sadržir Hasanović i Murat Muratović. U svojstvu vještaka saslušan je i Samir Babić.

5. U spis su uloženi i sljedeći materijalni dokazi: DT – 1 Naredba Opštinskog suda Tuzla broj 032-0-Kpp-09-812 od 03.09.2009.; DT – 2 Izvještaj o realizaciji naredbe za pretres MUP Tuzlanskog kantona broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 3 Zahtjev za prikupljanje informacija Tužilaštva BiH broj KTA-426/09 od 30.09.2009. godine, DT – 4 Dopis MUP Tuzlanskog kantona broj 08-02/3-2-04.3-397/09 od 01.12.2009. godine, DT – 5 Dopis Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA. 2602/09 od 02.12.2009. godine; DT – 6 Izvještaj o izvršenom krivičnom djelu FUP Sarajevo broj 09-13/5-3-KU-188/09/FM/EM od 24.11.2009.; DT – 7 Dopuna izvještaj o učinjenom krivičnom djelu MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-6130/09.EM/FM od 17.12.2009.; DT – 8 Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu i izvršiocu FUP Sarajevo broj 09-13/5-3-KU- 33/10FM od 05.03.2010.; DT – 9 Dopuna

izvještaja o učinjenom krivičnom djelu MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-6130/09.EM/FM od 25.03.2010.; DT – 10 Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu i izvršiocu FUP Sarajevo broj 09-13/5-3-KU-54/10/OE/GM od 07.04.2010.; DT – 11 Dopuna izvještaja o učinjenom krivičnom djelu MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-6130/09. od 06.05.2010.; DT – 12 Dopuna izvještaja o učinjenom krivičnom djelu MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-6130/09 od 01.06.2010.; Dt – 13 Izvještaj o izvršenom krivičnom djelu MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.4308/09/DH,SZ. od 14.12.2009.; DT – 13.a.1 - Zapisnik o pretresanju MUP/SKP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 13.a.2 - Zapisnik o pretresanju MUP/SKP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 13.b Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 13c Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-4308/09 od 04.09.2009.; Dt – 13d Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT 13 – e Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 13f Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 13g Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 13h Zapisnik o pretresanju MUP Tuzla broj 08-02/3-2-04.3-4308/09 od 04.09.2009.; DT – 14 Službena zabilješka MUP/SKP Tuzla od 04.09.2009.; DT – 15 Fotodokumentacija MUP Tuzla pretresa na lokaciji Tuzla – Husino, ul. Strane bb, broj 08-02/3-5-04-6-4308/09 od 15.12.2009.; DT – 16 Fotodokumentacija MUP Tuzla pregleda tragova broj 08-02/3-5-04-6-4308/09 od 16.12.2009.; DT – 17 Sveska formata A5 pronađena prilikom pretresa kuće, objekata i vozila lica Hamzabegović Muradif dana 04.09.2009. godine, sa imenima migranata i brojevima telefona; DT – 18 Zapisnik o saslušanju svjedoka Muratović Senade, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 11.06.2010. godine; DT – 20 Zapisnik o saslušanju svjedoka Mustafić Sedina, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 30.08.2010. godine, DT – 21 Zapisnik o saslušanju svjedoka Musić Adema broj KT-538/09 od 17.5.2010; DT 21a zapisnik o saslušanju svjedoka Musić Adema MUP-a Kantona Tuzla broj:08-02/3-2-/09 od 21.11.2009. godine; DT – 21b Saobraćajna dozvola na ime Musić Adem, oduzeta tokom pretresa objekata vlasnika Hamzabegović Muradif po potvrdi o oduzimanju predmeta broj 13/5-3-28/10 od11.05.2010. (DT 74.b.); DT – 21c Fotokopija lične karte Musić Adem, oduzeta tokom pretresa objekata vlasnika Hamzabegović Muradif po potvrdi o oduzimanju predmeta broj 13/5-3-28/10 od11.05.2010. (DT 74.b.); DT – 21d Fotokopija vozačke dozvole Musić Adem, oduzeta tokom pretresa objekata vlasnika Hamzabegović Muradif po potvrdi o oduzimanju predmeta broj 13/5-3-28/10 od11.05.2010. (DT 74.b.); DT 21e Fotokopija lične karte Ibrić Mirnesa oduzeta tokom pretresa objekata vlasnika Hamzabegović Muradif po potvrdi o oduzimanju predmeta broj 13/5-3-28/10 od11.05.2010. (DT 74.b.); DT - 22 Zapisnik o saslušanju svjedoka Dautović Suvada broj KT-538/09 od 3.6.2010. godine; DT – 23 Vlasnička knjižica vozila tip BMW na ime Hamzabegović Sena; Dt – 24 Zeleni karton na ime

Hamzabegović Sena; DT – 25 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jašić Menis, Tužilaštvo BiH, broj: KT538/09 od 31.05.2010. godine Komadić papira sa rukom ispisanim imenom Vahid (Trag broj 9 po potvrdi o oduzimanju predmeta broj 13/5-3-28/10 od 11.05.2010. - DT 74.b.); DT- 26 Komadić papira sa rukom ispisanim imenom Vahid (Trag broj 9 po potvrdi o oduzimanju predmeta broj 13/5-3-28/10 od 11.05.2010. - DT 74.b.); DT – 29 Zapisnik o saslušanju svjedoka Smajlović Mirnesa, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 08.06.2010. godine, DT - 30 Priručnik „Kako do međunarodne zaštite (azila)“; DT – 31 Auto-karta; DT – 32 Zapisnik MUP Tuzla o saslušanju svjedoka Omerović Senad broj 08-02/3-2-6130/10 od 15.07.2010.; DT – 33 Zapisnik o saslušanju svjedoka Zehrudin Kadrić broj KT-538/09 od 28.05.2010.; DT – 35 Zapisnik o saslušanju svjedoka Ahmetović Mensud broj KT-538/09 od 03.06.2010.; DT – 36 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jukić Adila broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 37 Zapisnik o saslušanju svjedoka Mersad Đulić broj KT-538/09 od 01.06.2010; DT – 37a Zapisnik FUP Sarajevo o saslušanju svjedoka Mersad Đulić broj 13/5-3-107/10 od 01.04.2010. ; DT – 37b Zapisnik MUP Tuzla o prepoznavanju osoba-predmeta broj 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 05.05.2010.; DT – 38 Zapisnik o saslušanju svjedoka Almir Đulić broj KT-538/09 od 01.06.2010. ; DT – 39 Zapisnik o saslušanju svjedoka Edisa Đulić broj KT-538/09 od 14.07.2010.; DT – 40 Zapisnik o saslušanju svjedoka Alić Ramo broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 40a Zapisnik FUP Sarajevo o saslušanju svjedoka Alić Ramo broj 13/5-3-58/10 od 16.03.2010.; DT – 41 Zapisnik o saslušanju svjedoka Alić Remsudin broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 41a Zapisnik FUP Sarajevo o saslušanju svjedoka Alić Remsudin broj 13/5-3-59/10 od 16.03.2010.; DT – 42 Zapisnik o saslušanju svjedoka Agan Hasanović broj KT-538/09 od 16.07.2010.; DT 45 Zapisnik o saslušanju svjedoka Sadržmir Hasanović broj KT-538/09 od 17.05.2010.; DT – 47 Zapisnik o saslušanju svjedoka Alma Sejdinović broj KT-538/09 od 10.06.2010.; DT – 49 Zapisnik o saslušanju svjedoka Husein Mujčinović broj KT-538/09 od 07.06.2010.; DT – 50 Zapisnik o saslušanju svjedoka Admir Mujčinović broj KT-538/09 od 26.08.2010.; DT – 51 Zapisnik o saslušanju svjedoka Alić Zejna broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 51a Zapisnik o prepoznavanju osoba-predmeta broj 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 26.05.2010.; DT – 52 Zapisnik o saslušanju svjedoka Šemsa Alić broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 52a Zapisnik o prepoznavanju osoba-predmeta broj 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 26.05.2010.; DT – 53 Zapisnik o saslušanju svjedoka Alić Šefik broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 53a Zapisnik o prepoznavanju osoba-predmeta broj 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 26.05.2010.; DT – 54 Zapisnik MUP Tuzla o saslušanju svjedoka Delić Jusuf broj 08-02/3-2-6130/10 od 12.08.2010.; DT – 55 Ovjerena fotokopija Naredbe Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 21.12.2009.; DT – 56 Naredba Tužilaštva BiH broj KT-538/09 od 22.12.2009. za izvršenje Naredbe Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 21.12.2009.; DT – 57 Ovjerena fotokopija Naredbe Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 30.12.2009.; DT – 58 Naredba Tužilaštva

BiH broj KT-538/09 od 30.12.2009. za izvršenje Naredbe Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 30.12.2009.; DT – 59 FUP Sarajevo, akt broj 09-14/4-04-5-7251 od 18.01.2010. – očitavanje podataka sa mobilnih telefonskih aparata i SIM kartica po Naredbama Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 21.12.2009. i 30.12.2009.; DT – 60 Ovjerena fotokopija Naredbe Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 08.06.2010.; DT – 61 Naredba Tužilaštva BiH za provođenje vještačenja broj KT-538/09 od 09.06.2010.; DT – 62 Naredba Tužilaštva BiH broj KT-538/09 od 09.06.2010. za izvršenje Naredbe Suda BiH broj X-KRN-09/854 od 08.06.2010., DT – 63 Akt FUP Sarajevo, Centra za forenziku i podršku broj 09-14/4-04-5-2978 od 31.08.2010. – Očitavanje podataka sa mobilnih telefonskih uređaja i GSM SIM kartica KT-538/09; DT 64 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Hamzabegović Muradif) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT – 65 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Hamzabegović Sena) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT – 66 Ovjerena fotokopija Naredbe Suda BiH za pretres (Bošković Slaviša) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT - 67 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Bošković Željka) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT – 68 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Gagulić Vahid) broj X-KRN/09/854 od 07.05.2010.; DT – 69 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Ravančić Samir) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT – 70 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Muratović Murat) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT – 73 Ovjerena fotokopija naredbe Suda BiH za pretres (Brčaninović Nihad) broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010.; DT – 74 Izvještaj FUP Sarajevo broj 13/5-3-7/10 od 11.05.2010. o pretresanju po Naredbama Suda BiH broj X-KRN/09/854 od 05.05.2010. za Hamzabegović Muradif i Hamzabegović Sena; DT – 74a Zapisnik FUP Sarajevo o pretresanju broj 13/5-3-10/10 od 11.05.2010.; DT – 74b Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo broj 13/5-3-28/10 od 11.05.2010.; DT – 74c Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo broj 13/5-3-28 A/10 od 11.05.2010.; DT – 74d Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo broj 13/5-3-28 B/10 od 11.05.2010.; DT – 74e Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo broj 13/5-3-28 C/10 od 11.05.2010.; DT – 74f Zapisnik FUP Sarajevo o lišenju slobode Hamzabegović Muradif broj 13/5-3-36/10 od 11.05.2010.; DT – 74g Zapisnik FUP Sarajevo o lišenju slobode Hamzabegović Sena broj 13/5-3-36/10 A od 11.05.2010.; DT - 74h Zapisnik FUP Sarajevo broj 13/5-3-38A/10 od 11.05.2010. o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji za lice Hamzabegović Muradif; DT – 75 Službeni izvještaj FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 14/5-64 od 14.05.2010.; DT – 75a Fotodokumentacija FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 09-14/5-64 od 13.05.2010. izvršenim pretresima Hamzabegović Muradif i Sena; DT – 76 Izvještaj FUP Sarajevo o izvršenom pretresu broj 13/5-3-9/10 od 11.05.2010. (Hamzabegović Elvir): DT – 76a Zapisnik FUP Sarajevo o pretresanju broj 13/5-3-12/10 od 11.05.2010.; DT- 76b Potvrda

FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-30/10 od 11.05.2010.; DT – 76c Zapisnik FUP Sarajevo o pretresanju broj 13/5-3-12 A/10 od 11.05.2010.; DT 76d - Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-30-A/10 od 11.05.2010.; DT – 77 Službeni izvještaj FUP Sarajevo broj 14/5-64 od 12.05.2010.; DT – 77a Fotodokumentacija FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 14/5-64 od 13.05.2010. O izvršenom pretresu objekata u Živinicama koje koristi Hamzabegović Muradif; DT – 78 Izvještaj FUP Sarajevo o izvršenom pretresu broj 13/5-3-11/10 od 11.05.2010. (Bošković Slaviša); DT – 78a Zapisnik FUP Sarajevo o pretresanju broj 13/5-3-14/10 od 11.05.2010.; DT – 78b Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-32/10 od 11.05.2010.; DT – 78c Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-32 A/10 od 11.05.2010.; DT - 78d Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-32 B/10 od 11.05.2010.; DT – 78e Zapisnik FUP Sarajevo o lišenju slobode lica Bošković Slaviša broj 13/5-3-40/10 od 11.05.2010.; DT – 78f Zapisnik FUP Sarajevo o lišenju slobode lica Bošković Željka broj 13/5-3-40 A/10 od 11.05.2010.; DT – 78g Zapisnik FUP Sarajevo broj 13/5-3-42/10 od 11.05.2010. o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji za lice Bošković Željka; DT – 78h Zapisnik FUP Sarajevo broj 13/5-3-42 A/10 od 11.05.2010. o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji za lice Bošković Slaviša; DT – 79 Službeni izvještaj FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 14/5-64 od 13.05.2010.; DT – 79a Fotodokumentacija FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 14/5-64 od 14.05.2010. o izvršenom pretresu objekata u Živinicama koje koristi Bošković Slaviša ; DT – 80 Izvještaj FUP Sarajevo broj 13/5-3-12/10 od 11.05.2010. o izvršenom pretresu objekata vlasnika Gagulić Vahid; DT – 80a Zapisnik FUP Sarajevo o pretresanju broj 13/5-3-15/10 od 11.05.2010.; DT – 80b Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-33/10 od 11.05.2010.; DT – 80c Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-33/10 A od 11.05.2010.; DT – 80d Fotokopija Potvrde MUP Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta broj 08-02/3-2-04.3-35/10 od 11.05.2010.; DT – 80e Zapisnik FUP Sarajevo o lišenju slobode lica Gagulić Vahid broj 13/5-3-41/10 od 11.05.2010.; DT – 80 Zapisnik FUP Sarajevo broj 13/5-3-41 A/10 od 11.05.2010. o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji za lice Gagulić Vahid; DT – 81 Službeno izvješće FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 14/5-64 od 12.05.2010.; Dt – 81a Fotodokumentacija FUP Sarajevo, Centar za forenziku i podršku broj 14/5-64 od 13.05.2010. o izvršenom pretresu objekata u Živinicama koje koristi Gagulić Vahid; DT – 82 Izvještaj FUP Sarajevo broj 13/5-3-13/10 od 11.05.2010. o izvršenom pretresu objekata vlasnika Ravančić Samir; DT – 82a Potvrda FUP Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/5-3-34/10 od 11.05.2010.; DT – 82 b Zapisnik FUP Sarajevo o

pretresanju broj 13/5-3-16/10 od 11.05.2010.; DT – 82c Zapisnik FUP Sarajevo o lišenju slobode lica Ravančić Samir broj 13/5-3-42/10 od 11.05.2010.; DT – 82d Zapisnik FUP Sarajevo broj 13/5-3-44/10 od 11.05.2010. o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji za lice Ravančić Samir: DT – 83 Fotodokumentacija MUP Tuzla broj 08-02/5-1-04.6-83/10 od 18.05.2010. o izvršenom pretresu objekata u Kalesiji koje koristi Ravančić Samir; DT – 89 Izvještaj FUP Sarajevo broj 13/5-3-10/10 od 11.05.2010. o izvršenom pretresu objekata koje koristi Brčaninović Nihad; DT – 89a Zapisnik FUP Sarajevo broj 13/5-3-13/10 od 11.05.2010. o pretresanju; DT – 89b Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Federalna uprava policije Sarajevo, broj: 13/5-3-31/10 od 11.05.2010. godine; DT – 89c Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Federalna uprava policije Sarajevo, broj: 13/5-3-31A/10 od 11.05.2010. godine; DT – 89d Zapisnik o lišenju slobode Brčaninović Nihad, Federalna uprava policije Sarajevo, broj: 13/5-3-39/10 od 11.05.2010. godine; DT – 89e Zapisnik o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji, Federalna uprava policije Sarajevo, broj: 13/5-3-41/10 od 11.05.2010. godine; DT – 90 Službeni izvještaj broj: 14/5-64 od 12.05.2010. godine; DT – 90a Fotodokumentacija pretresa kuće Brčaninović Nihada, Živinice, Litve broj 123, Federalna uprava policije Sarajevo, broj: 14/5-64 od 13.05.2010. godine; DT 91 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Hamzabegović Muradifa, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 11.05.2010. godine; DT – 92 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Bošković Slaviša, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 11.05.2010. godine; DT – 92a Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Bošković Slaviša, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 06.09.2010. godine; DT – 94 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Bošković Željka, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 11.05.2010. godine; DT – 95 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Gagulić Vahid, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 11.05.2010. godine; DT – 95a Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Gagulić Vahid, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 21.07.2010. godine; DT – 96 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Ravančić Samir, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 11.05.2010. godine; DT – 96a Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Ravančić Samir, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 13.09.2010. godine; DT – 100 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Brčaninović Nihad, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-02/3-2-04.3-6130/10 od 11.05.2010. godine; DT – 100a Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Brčaninović Nihad, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 23.07.2010. godine; DT – 100b Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Brčaninović Nihad, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 26.08.2010. godine; DT – 100c. Pismo i f-co pisma osumnjičenog Bošković Slaviše upućeno osumnjičenom Brčaninović Nihadu dok su bili u pritvoru u KPZ Tuzla (f-co

pisma potpisana od strane osumnjičenog Brčaninović Nihada prilikom predaje istog Tužilaštvu BiH); DT – 101 Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Adrović Elvis, Tužilaštvo BiH, broj: KT-538/09 od 18.08.2010. godine; DT – 102 Podaci iz kaznene evidencije za Hamzabegović Muradifa i Muratović Murata, SJB Zvornik, broj: 10-1-5/02-235-381/10 od 06.09.2010. godine; DT – 103 Izvod iz kaznene evidencije za Ibrić Smajila, policijska uprava Kalesija, broj: 08-02/5-1-04.7-336/10 od 02.09.2010. godine, DT – 104 Izvod iz kaznene evidencije za Brčaninović Nihada, policijska uprava Tuzla, broj: 08-02/4-1-04.7-5-7163/10-OA od 03.09.2010. godine; DT – 105 Akt Županijskog državnog odvjetništva u Puli, broj: K-DO-17/09 od 19.07.2010. godine; DT - 105a F-co Rješenje Županijskog suda u Puli o ukidanju pritvora Hamzabegović Muradifu, Posl. Br.K-1/10-219 Kv-78/10 od 19.03.2010. godine;

(b) Obrana optuženog Slaviše Boškovića

6. Po prijedlogu odbrane optuženog Slaviše Boškovića provedeno je suočenje svjedoka Envera Salihovića i Mersedeta Đulića, te saslušanje svjedoka Huseina Muratovića.

7. Provedeni su i materijalni dokazi: O-1a –Rješenje o osnivanju i vođenju samostalne radnje, Opštinski sekretariat za privredu i opšte upravne poslove, opština Živinice broj 02/12-UP/I-345-109 od 30.12.1992; O-1b- Obavještenje o razvrstavanju obrta prema djelatnosti, Služba za statistiku Tuzlanskog kantona, od 29.04.2003. godine; O-1c- Uvjerenje o poreznoj registraciji za Bošković Slavišu kao samostalni autotaksista; O-1d- Potvrda za Bošković Slavišu kao člana taksi udruženja Živinice; O-1e- Rješenje o ispunjavanju tehničko-eksplatacionih uslova za motorna vozila, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK od 27.04.2001. godine; O-1f- Potvrda Taksi udruženja o plaćenju članarini od 1997. do 2011.; O-1g-Odobrenje za vršenje javnog prevoza u drumskom saobraćaju za Bošković Slavišu od 23.12.1992.; O-1h- Potvrda Taksi udruženja o plaćenju članarini od 1997. do 2011.

(c) Obrana optužene Željke Bošković

8. Obrana optužene je uložila, kao materijalni dokaz, označen kao -O-1- 7 fotografija (porodične slike sa jezera Modrac)

(d) Obrana optuženog Elvisa Adrovića

9. Obrana optuženog Elvisa Adrovića uložila je materijalne dokaze O-1 –Pismeni podnesak odbrane upućen Hidrometerološkom savezu od 10.05.2011. i Pismeni akt Hidrometerološkog saveza F BiH od 17.11.2011.; O-2- Pismeni podnesak odbrane upućen Općinskom sudu Živinice od 24.06.2011. i Pismeni akt Općinskog Suda Živinice od 23.06.2011. sa prilogom ugovor o kupoprodaji nekretnina; O-3- Pismeni podnesak odbrane upućen fotografskoj radnji „Aljić“ Živinice od 30.06.2011. i Popratni akt fotografske radnje

„Aljić“ Živinice sa prilogom fotodokumentacija ugostiteljskog objekta „Medena“.

2. Procesne odluke

(a) (Ne)prihvatanje dokaznih prijedloga optužbe i odbrane

10. Nakon okončanja dokaznog postupka optužbe, Sud je naložio odbranama optuženih da u pismenoj formi dostave prijedlog svih dokaza koje imaju namjeru provesti, uz navođenje i obrazloženje okolnosti, u odnosu na koje bi pojedini dokazi bili prezentovani. Odbrana optuženog Hamzabegovića dostavila je dana 22.03.2012. godine podnesak u kojem se predlaže saslušanje svjedoka Huse i Zibe Ibrahimbegovića te Hajrudina Hamzića, na okolnost da su bili izloženi pritisku od strane policijskih djelatnika, kao i Vahidina Islamovića i Alena Džebu na okolnost da su spominjani ranije u toku postupka, kod produženja pritvora, a ne i nakon potvrđivanja optužnice, kao i reproduciranje video snimka iz kojeg bi se vidio navodni pritisak na svjedoke. Ujedno, najavljena je mogućnost da će se predložiti saslušanje i drugih svjedoka u daljem toku postupka.

11. Na ročištu održanom dana 16.04.2012. godine, nakon što je odbrani pružena mogućnost i da usmeno obrazloži gore navedeni prijedlog, Sud je donio odluku da se odbija izvođenje predloženih dokaza, nalazeći da predloženi svjedoci nemaju značaja za predmet i da je izvođenje takvih dokaza nepotrebno. Radi se, naime, o svjedocima koji nemaju direktnih saznanja o konkretnom predmetu ili barem takvo što od strane odbrane nije prezentovano sudu. Okolnost da su predloženi svjedoci bili ispitani od strane ovlaštenih službenih lica MUP-a TK i da su navodno, u tom procesu, bili izloženi nekim pritiscima, ne može dovesti u pitanje iskaze svjedoka koji su već saslušani pred sudom i koji su potvrdili da nikakav neprimjeren utjecaj na njih nije vršen. Iz prijedloga odbrane, te dodatnog obrazloženja koje je ponuđeno na glavnom pretresu, nije moguće zaključiti da bi predloženi svjedoci mogli dati odgovore na relevantna pitanja u pogledu konkretnog optuženja, već se njihova svjedočenja svode na razradu konstrukcije, koju je odbrana u toku cijelog postupka nastojala prikazati, da je cjelokupan proces protiv optuženog Hamzabegovića rezultat „podmetanja“, „konstruisanja“ i lažnih optužbi od strane pripadnika MUP-a TK.

12. Svi svjedoci optužbe bili su detaljno ispitani u toku glavnog pretresa ispitani između ostalog i na okolnost davanja izjave u toku istrage, odnosno navodnih pritisaka kojima su bili izloženi, o čemu se sud odredio pri ocjeni iskaza tih svjedoka i u odnosu na prigovore zakonitosti dokaza. Stoga, podaci koje bi predloženi svjedoci eventualno mogli ponuditi nisu relevantni niti sa tog aspekta. Iz tih je razloga Sud, na temelju člana 263. stav 2. ZKP BiH, odbio ovaj prijedlog odbrane, suprotno stavu branioca optuženog Hamzagovića da sud ne raspolaže takvim ovlaštenjima. Obaveza je suda da se stara o svestranom pretresanju, ali je

jednako tako obaveza suda i da ne dozvoli bilo kakvo odugovlačenje postupka, odnosno sve ono što bi narušilo načela efikasnosti i ekonomičnosti. U tome se upravo ogleda *ratio* pomenute odredba ZKP BiH, koja daje ovlaštenje sudu da zabrani i nedopusti svako pitanje ili dokaz, koje ocijeni nepotrebnim ili suvišnim.

(b) Probijanje roka od 30 dana,

13. U toku glavnog pretresa, u više navrata došlo je do odgađanja pretresa u trajanju dužem od trideset dana (između ročišta održanih 03.06.2011. – 15.07.2011. godine; 20.12.2011. – 30.01.2012. godine i 30.01.2012. – 05.03.2012., odnosno 19.03.2012. godine). Članom 251. stav 2. ZKP BiH propisano je da glavni pretres mora ponovno početi, ako je odgađanje trajalo duže od trideset dana. Međutim, istom je odredbom propisano i da uz saglasnost stranaka i branilaca, vijeće može odlučiti da se svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo, nego da se koriste ranije dati iskazi.

14. U konkretnom slučaju do odgađanja u trajanju dužem od trideset dana došlo je zbog objektivnih smetnji i nemogućnosti optuženih, odnosno njihovih branilaca da pristupe ranije zakazanim ročištima za nastavak glavnog pretresa usljed snježnih padavina i nanosa, kao i zbog odsustva člana pretresnog vijeća te zbog bolesti i hospitalizacije optuženog Muradifa Hamzabegovića . Međutim, prilikom svakog odgađanja, odnosno nakon probijanja roka od trideset dana, stranke i branioci su dali saglasnost da se svi do tada saslušani svjedoci i vještaci ne pozivaju ponovno, već da se koriste ranije date iskazi.

(c) Prigovori zakonitosti dokaza

15. Odbrane optuženih u toku postupka su u više navrata osporavale zakonitost pojedinih dokaza optužbe, odnosno, izjava koje su svjedoci davali ovlaštenim službenim licima Ministarstva službenih poslova Tuzlanskog kantona. Odbrane Hamzabegovića i Boškovića, čemu se pridružile i odbrane drugih optuženih, saglasno su ukazivale da je na svjedoke vršen pritisak kod davanja spornih izjava, da su im imputirane riječi, da se on njih tražilo da identifikuju optužene, iako svjedoci to nisu bili u stanju, odnosno da je prepoznavanje vršeno na nezakonit način.

16. Prilikom ispitivanja svakog od svjedoka, čije su izjave iz istrage korištene na glavnom pretresu, pokretano je pitanje i pod kojim okolnostima i na koji način su sporne izjave pribavljane. Na temelju odgovora koje su svjedoci ponudili, te samih izjava uloženi u spis, Sud je odbio sve navedene prigovore odbrana optuženih, kao neosnovane.

17. Bitno je prije svega, podsjetiti da su svi svjedoci optužbe, koji su najvećim dijelom bili migranti i na izvjestan način oštećeni inkriminiranim radnjama, bili izuzetno uznemireni

prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu. Jasno se dalo vidjeti da je sudnica njima nepoznato okruženje, koje izaziva nelagodu i koje je u određenoj mjeri utjecalo na samo svjedočenje. Jednako tako, iz iskaza ovih svjedoka vidljivo je da su na isti način reagovali i pri davanju izjave ovlaštenim službenim licima MUP-a TK, kao i Tužilaštva BiH.

18. Pored navedenog, izvršen je uvid u svaki pojedini zapisnik o saslušanju svjedoka, koji je Tužilaštvo imalo namjeru uložiti, kao dokaz u predmetni spis. Utvrđeno je tako da su svi svjedoci poučeni o svim pravima i obavezama, koja im po Zakonu pripadaju. Također, svi svjedoci, sa izuzetkom svjedoka Adema Musića i Zehrudina Kadića, potvrdili da nikakvih pritisaka na njih nije bilo.

19. U odnosu na navode svjedoka Musića i Kadića da su bili izloženi pritiscima, Sud je iste ocijenio potpuno neosnovanim. Naime, ovi svjedoci, opisujući navodne pritiske službenih lica, navode da im je rečeno da moraju reći sve što znaju i da ne smiju lagati. Radi se dakle, o standardnim upozorenjima na prava i obaveze, koja se upućuju svim svjedocima i koja su ovlaštena službena lica pri ispitivanju i dužna naglasiti. Ista takva upozorenja svjedocima se daju i neposredno prije davanja iskaza na glavnom pretresu. Pored navedenog, pomenuti su svjedoci bili neuvjerljivi pri opisivanju navodnih pritisaka, u čemu sud nalazi njihovo nastojanje da na ovaj način umanje značaj vlastitih izjava, kojima inkriminišu optužene, a što je bilo vidljivo i iz cjelokupnog svjedočenja pomenutih svjedoka.

20. Također, Sud nije našao da su nezakonito provedene radnje prepoznavanja, kako to odbrana tvrdi. Naime, iz priloženih zapisnika vidljivo je da je procedura prepoznavanja provedena u skladu sa relevantnim odbredbama Zakona.

21. Naime, članom 85. stav 3. i 4. ZKP BiH propisano je na koji način se ova radnja dokazivanja ima provesti. Dakle, neophodno je najprije od svjedoka pribaviti opis predmeta ili osobe koja se prepoznaje, a nakon toga će mu se ta osoba ili predmet pokazati, zajedno sa drugim, njemu sličnim osobama ili predmetima. Ukoliko, ipak, nije moguće provesti prepoznavanje na opisan način, tada se isto vrši na osnovu fotografija tog lica i lica njemu sličnih. U konkretnom slučaju, prepoznavanje je obavljeno u skladu sa članom 85. stav 4. ZKP BiH, gdje su svjedoci opisali izgled lica, čije se prepoznavanje vrši, nakon čega im je prezentovan niz fotografija. Obezbjedenje prisustva osumnjičenih i drugih, njemu sličnih lica, nije uvijek jednostavno i moguće, te je stoga zakonom prepoznata ta poteškoća i predviđeno i prepoznavanje na osnovu fotografija. Iz iskaza svjedoka, te na osnovu priloženih zapisnika, Sud nije našao nedostatke u istima.

22. Sud je stoga, odbio sve prigovore odbrana optuženih, kojima je osporavana zakonitost

uloženih zapisnika o saslušanju svjedoka i prepoznavanju, označenih kao DT – 18, DT - 20, DT – 21, DT – 21a., DT - 21b., DT - 22, DT – 25, DT – 29, DT – 33, DT – 35, Dt – 36, DT – 37, DT – 37a., DT – 37b., DT – 38, DT – 39, DT – 40, DT – 40a., DT – 41, DT – 41a, DT – 42, DT – 45, DT – 47, DT – 49, DT – 50, DT – 51, DT – 51a, DT – 52, DT – 52a, DT – 53, DT – 53a, DT – 54.

23. Međutim, utvrđeno je da nije zakonit dokaz Zapisnik o ispitivanju optuženog Elvisa Adrovića, označen kao dokaz Tužilaštva DT – 101. Naime, iz samog uvoda zapisnika vidljivo je da se optuženi, a tada osumnjičeni Elvis Adrović sumnjični za krivično djelo Organizovani kriminal, iz člana 250. stav 3. , u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH. Za krivično djelo iz stava 3. člana 250. KZ BiH, u vrijeme saslušanja optuženog, bila je predviđena sankcija – kazna zatvora u trajanju od deset godina ili dugotrajni zatvor. Članom 45. stav 1. ZKP BiH propisano je da osumnjičeni mora imati branitelja, već pri prvom saslušanju, ako se tereti za krivično djelo za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora. U konkretnom slučaju, vidljivo je da branilac osumnjičenog nije bio prisutan njegovom saslušanju, što predmetni dokaz čini nezakonitim. Sud stoga, nije ispitivao niti ulazio u sadržaj ovog dokaza.

(d) Izuzeci od neposrednog izvođenja dokaza

24. Po prijedlogu Tužilaštva BiH, u spis su uloženi dokazi zapisnici o saslušanju svjedoka Admira Mujčinovića i Jusufa Delića, u skladu sa odredbama člana 273. stav 2. ZKP BiH. Naime, u toku postupka Sud je po prijedlogu Tužilaštva u više navrata pozivao ove svjedoke da daju iskaz na glavnom pretresu. Međutim, svjedoci su ostali nedostupni i prema saznanjima kojima raspolaže Tužilaštvo, nisu na teritoriji BiH. Po tom osnovu, nalazeći da su ispunjeni uslovi propisani navedenom odredbom Zakona, dozvoljeno je čitanje i ulaganje u spis dokaza Tužilaštva označenih kao DT – 50 i DT – 54.

(e) Izmjena u činjeničnom opisu optužnice

25. U činjeničnom opisu optužnice napravljene su određene izmjene, kako bi izreka presude odgovarala utvrđenom činjeničnom stanju. Pri tome je Sud vođen ograničenjima, u smislu poštivanja objektivnog identiteta optužbe, u skladu sa članom 280. ZKP BiH. Zahvati u pogledu činjeničnog opisa svode se na izbacivanje onih dijelova koji nisu dokazani, pa je tako iz uvodnog dijela optužnice izbačen dio koji se odnosi na optužene Željku Bošković i Elvisa Adrovića, u tački 8. optužnice izbačen je dio koji se odnosi također na optuženu Željku Bošković, dok je u tački 11. optužnice izbačena inkriminacija u pogledu optuženog Slaviše Boškovića. Također, u uvodnom dijelu optužbe precizirana je zakonska odbredba, kojom je regulisan oblik udruživanja za koji su optuženi oglašeni krivima, a što je u skladu sa

provedenim dokazima, o čemu će u nastavku biti više riječi.

26. Preciziranjem predmetne optužnice na navedeni način, sud nije povrijedio ni subjektivni ni objektivni identitet iste, niti je time prekoračio prvobitno optuženje, s obzirom, da su urađene izmjene rezultat utvrđenog činjeničnog stanja, te da iste nisu na štetu optuženih.

(f) Kažnjavanje svjedoka zbog odbijanja svjedočenja

27. Na glavni pretres zakazan za 13.04.2011. godine, kao svjedok Tužilaštva Bosne i Hercegovine, pozvani su Adem Musić, Suvad Dautović, Senada Muratović i Sedin Mustafić. Svjedoci su pristupili Sudu, te nakon što su od njih uzeti lični podaci i nakon što su poučeni o pravima i obavezama svjedoka, odbili su da svjedoče u ovom postupku, navodeći da osjećaju strah za svoju sigurnost. Sud je zatim, ponovno svjedoka upozorio na dužnost svjedočenja te mogućnost da mu bude izrečena novčana kazna ili određen zatvor, ukoliko neopravdano odbije svjedočenje. Ipak i pored upozorenja, svjedoci su ostali pri tome da ne žele da svjedoče.

28. Zakonom o krivičnom postupku, odnosno članom 83. i 84. istoga, izričito je predviđeno ko može odbiti svjedočenje i ko može uskratiti odgovor na postavljeno pitanje. Tako je članom 83. ZKP BiH propisano da svjedočenje mogu odbiti bračni i vanbračni drug optuženog, roditelj, dijete, usvojitelj i usvojenik optuženog lica. Članom 84. ZKP BiH određeno je da svjedok ima pravo da ne odgovara na pitanje, ukoliko bi ga istinit odgovor izložio krivičnom gonjenju. Međutim, niti jedna od navedenih situacija nije primjenjiva u konkretnom slučaju. Svjedoci nisu ni u kakvim rodbinskim vezama sa bilo kojim optuženim licem, a nije niti bilo osnova za pozivanje na odredbe člana 84. ZKP BiH. Svjedoci su bez opravdanog razloga odbili svjedočenje, ne dajući konkretne i osnovane razloge za takvo postupanje.

29. Stoga, Sud je, u skladu sa odredbama člana 268. stav 1. ZKP BiH, nalazeći da su ispunjena oba uslova predviđena ovom odredbom, svjedocima izrekao novčanu kaznu u visini od 2.000,00 KM. Ocjena je Suda da je ovaj iznos novčane kazne adekvatan, s obzirom na njihovu materijalnu situaciju te nalazeći da će ih navedena kazna podstaći da odstupe od zauzetog stava i svjedoče na narednom glavnom pretresu. Svjedoci su naknadno, na narednim ročištima za glavni pretres, ipak pristali da svjedoče te su pomenuta rješenja stavljena van snage.

II. OSUĐUJUĆI DIO PRESUDE

A. RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO

30. Optuženi se, dakle, terete da su počinili krivično djelo Organizovani kriminal, iz člana

250. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH i to optuženi Hamzabegović, radnjama opisanim u tačkama 1. – 9. optužnice za kvalifikovani oblik ovog krivičnog djela iz stava 3. navedenog člana zakona, u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH; optuženi Slaviša Bošković za radnje iz tačke 1., 2., 3., 5. i 8 optužnice za krivično djelo iz člana 250. stav 1. KZ BiH, a za radnje iz tačke 10. i 11. optužnice za krivično djelo iz stava 3. istoga člana, sve u vezi sa krivičnim djelom iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH; optuženi Vahid Gagulić za radnje iz tačke 3. i 8. optužnice za krivično djelo iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH; optuženi Samir Ravančić i Nihad Brčaninović za radnje pod tačkom 1., odnosno 8. optužnice krivično djelo iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH te optuženi Elvis Adrović za radnje opisane pod tačkom 10. i 11. optužnice, za krivično djelo iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. i 3. KZ BiH.

31. S obzirom na to da su radnje izvršenja počinjenje u toku 2009. godine, valjalo je primijeniti zakon koji je bio na snazi u to vrijeme. Iako je nakon počinjenja djela došlo do izmjena u pogledu relevantnih odredbi krivičnog zakona¹, upoređivanjem odredbi kojima su propisana predmetna krivična djela, utvrđeno je da se ne radi o izmjenama koje bi mogle biti okarakterisane kao blaže po učinioca djela.

32. Stoga, relevantne odredbe krivičnog zakona glase:

Organizirani kriminal

Član 250.

(1) Ko učini krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine kao pripadnik organizirane grupe kriminalaca, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

(2) Ko kao pripadnik organizirane grupe kriminalaca učini krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine za koje se može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

¹ Zakonom o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH, broj 8/10 od 02.02.2010. godine) izmjenjen je su odredbe člana 189. i 250 KZ BiH, a određeno je da isti stupa na snagu 90-og dana od dana objavljivanja u službenim glasilima.

(3) Ko organizira ili bilo kako rukovodi organiziranom grupom kriminalaca kcja zajedničkim cjelovarjem učini ili pokuša krivično cjelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine, kaznit će se kaznom zatvora najmarje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

(4) Ko postane pripadnik organizirane grupe kriminalaca kcja zajedničkim cjelovarjem učini ili pokuša krivično cjelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine, ako za pojedino krivično cjelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmarje jednu godinu.

(5) Pripadnik organizirane grupe kriminalaca iz stava 1. do 4. ovog člana kcji otkrije organiziranu grupu kriminalaca, može se osloboditi od kazne.

Krijumčarenje ljudi

Član 189.

(1) Ko iz koristojubja prevede preko državne granice jedno ili više lica kcja ne ispunjavaju uslove za zakoniti ulazak preko državne granice ili ko omogući drugome nedozvojeni prelazak granice, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko iz koristojubja omogući licu kcje nije državljanin države primateljice niti u rjci ima stalni boravak da ostane na području te države bez ispunjavanja uslova za zakoniti boravak, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(3) Ako je pri počinjenju krivičnog cjela iz stava (1) ovog člana doveden ili je mogao biti doveden u opasnost život ili sigurnost lica kcja se prevode preko državne granice, ili je prema rjima postupano u svrhu izrabjivanja ili na drugi nečovječan ili ponižavajući način, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(4) Ako je pri počinjenju krivičnog cjela iz stava (2) ovog člana doveden ili je mogao biti doveden u opasnost život ili sigurnost lica kcjima je omogućen nezakonit ostanak na području države primateljice, ili je prema rjima postupano u svrhu izrabjivanja ili na drugi nečovječan ili ponižavajući način, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(5) Ko organizira grupu ljudi ili bilo kako rukovodi grupom ljudi, s cijem počinjenja krivičnog cjela iz stava (1) ili (2) ovog člana, kaznit će se kaznom zatvora najmarje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Udruživanje radi činjenja krivičnih cjela

Član 249.

(1) Ko organizira grupu ljudi ili na drugi način udružuje tri ili više osoba u cijem počinjenju krivičnih cjela propisanih zakonom Bosne i Hercegovine za kcja se može izreći kazna zatvora

tri godine ili teža kazna, ako za takvo organiziranje ili udruživanje radi učinjerenja pojedinog krivičnog djela nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko postane pripadnik grupe ljudi ili udruženja iz stava 1. ovog člana, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(3) Pripadnik grupe ljudi koji otkrije grupu ili pripadnik udruženja koji otkrije udruženje prije nego što je u njihovom sastavu ili za njih učinio krivično djelo, može se osloboditi od kazne.

(4) Organizator koji otkriva članove grupe ljudi ili udruženja ili na drugi način spreči učinjerenje krivičnog djela iz stava 1. ovog člana, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine, a može se i osloboditi od kazne.

B. OCJENA PROVEDENIH DOKAZA

33. Nakon svestrane i savjesne ocjene svih provedenih dokaza, kako svakog od njih posebno, tako i u međusobnoj povezanosti, utvrđeno je van svake sumnje, da su optuženi Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković, Vahid Gagulić, Samir Ravančić, Nihad Brčaninović i Elvis Adrović počinili krivičnopravne radnje opisane u izreci ove presude, odnosno da su njihovim radnjama ostvarena obilježja krivičnih djela za koja su ovom presudom oglašeni krivima.

34. U nastavku ove presude, bit će iznesena ocjena provedenih dokaza i činjenična utvrđenja do kojih je Sud došao na temelju istih, a prema pojedinim tačkama optužnice, odnosno izreke presude.

1. Opšta razmatranja

35. Prije nego se upusti u razmatranje činjeničnog utvrđenja u odnosu na pojedine tačke, Sud nalazi bitnim dati obrazloženje u pogledu pojedinih relevantnih pitanja, koja će se javljaju u odnosu na sve tačke optuženja, a tiču se prije svega, ocjene iskaza svjedoka i pitanja njihovog kredibiliteta.

36. Naime, ovaj je krivični postupak od početka pratila izražena nevoljkost svjedoka da daju iskaz na glavnom pretresu. Kod svih je svjedoka također, bila primjetna određena doza nelagode i uznemirenosti, dok su neki od njih usred takvog stanja, gotovo u potpunosti bili u nemogućnosti da daju iskaz, poput svjedoka Rame Alića i Edise Đulić. Jasno je bilo iz držanja svih svjedoka optužbe da sudnica, kao posebna vrsta okruženja, koju prati jednako osjetljiva atmosfera, nije okruženje na koje su svjedoci navikli i u kojem se osjećaju dovoljno opušteno da bez smetnji, nelagode i evidentnog straha, iznesu svoja saznanja. Sud je primjetio također, da je kod određenih svjedoka postojala izvjesna doza straha po vlastiti položaj, koji je

vjerovatno rezultat pogrešne percepcije da bi isti mogli na neki način snositi odgovornost, zbog svog položaja migranata. U prilog tome govori i činjenica da je dio svjedoka u početku izričito odbijao da uopšte svjedoči na glavnom pretresu, zbog čega je Sud iste i novčano kažnjavao, da bi kasnije ta rješenja bila stavljena van snage, nakon što su svjedoci, ipak, pristali svjedočiti.

37. Također, kod mnogih svjedoka, a pogotovo svjedoka Adema Musića, Mersedada Đulića i Zehrudina Kadića bilo je primjetno nastojanje da pruže što manje informacija i da u što većoj mjeri umanje ulogu optuženih, zbog čega su u dijelu svojih iskaza odstupali od onoga što su u toku istrage iznijeli. Svjedoci nisu bili u mogućnosti dati adekvatno obrazloženje zašto mijenjaju iskaze, pa je tako svjedok Zehrudin Kadić naposljetku, potvrdio da je istina sve što je rekao u istrazi. Primjetno je da svjedoci uvažavaju optuženog Hamzabegovića, kao lice koje uživa određeni autoritet u njihovoj zajednici, te kao lice koje im je pomoglo da napuste BiH. Iz tog razloga svjedoci nisu željeli istoga dovesti u nepovoljan položaj, što je rezultiralo davanjem iskaza, koji su u određenoj mjeri drugačiji od ranijih izjava, koji nisu logički potkrijepljeni i koji dijelom, ne odgovaraju stvarnom stanju. Ipak, svjedoci su mahom, na kraju potvrđivali da je istina ono što je navedeno u istrazi, ostajući kod tih i takvih izjava. Sud će se u nastavku dotaći tih spornih izjava, ali je bilo neophodno, radi preglednosti i izbjegavanja ponavljanja, na ovome mjestu istaći ovo generalno zapažanje, koje je primjenivo u odnosu na sve saslušane svjedoke.

38. Sud također, nije prihvatio tezu odbrane optuženog Hamzabegovića, da je cijeli ovaj krivični postupak rezultat nezakonitih radnji pripadnika policije, odnosno da je optuženi namjerno pogrešno identifikovan, kao lice koje je prevozilo, odnosno prebacivalo migrante.

39. Svi saslušani svjedoci, u odnosu na tačke koje se optuženom Hamzabegoviću stavljaju na teret, bili su decidni da je upravo on lice sa kojim su dogovarali prebacivanje, koje im je dalo informacije o vremenu i mjestu polaska, kojem su dali novac bilo direktno ili indirektno i ispred čije su kuće kretali prema željenoj destinaciji. Svjedoci, iako dijelom nisu znali ime i prezime, odnosno pune lične podatke optuženog, istog poznaju kao „Hadžiju“ ili „Hamzabega“, prepoznaju ga u sudnici, dok su neki od njih poput Adema Musića, komšije optuženom i poznaju ga duže vrijeme, neki od njih su od ljudi koji direktno poznaju optuženog dobijali njegov broj telefona, sa istim kontaktirali na taj način ili se dogovarali lično, u kući optuženog. Konačno, sam optuženi, kroz unakrsno ispitivanje svjedoka u najvećem broju slučajeva, indirektno potvrđuje da je bio uključen u pregovore i realizaciju ilegalnih prelazaka migranta postavljajući pitanja poput onoga „da li sam te ja odgovarao od odlaska“ isl.

40. Stoga, ovu tezu odbrane Sud je cijenio kao neuvjerljivu konstrukciju odbrane,

usmjerenu na otklanjanje odgovornosti za radnje koje mu se stavljaju na teret.

41. Također, nije od značaja činjenica da su svjedoci sami željeli da idu, odnosno da ih optuženi Hamzabegović nije nagovarao ili da ih je čak odgovarao od ilegalnog odlaska. To ne mijenja činjenicu da je optuženi ipak organizovao takve prelaske, da je za to uzimao novac ili stvari u protivrijednosti novca i davao upute oko traženja azila. Nadalje, okolnost da su radnje pojedinih optuženih vezane za prevoz migranata u Hrvatsku, preko legalnih graničnih prelaza, ne umanjuje značaj njihovih djela, odnosno doprinos u ukupnom ostvarivanju djela koji se time ostvaruje. Na ovaj način, optuženi se upuštaju u radnju izvršenja krivičnog djela, svjesni krajnjeg cilja - prebacivanje migranata do željene destinacije.

2. Promjena pravne kvalifikacije

42. Sud u postupku odlučivanja po optužnici nije vezan pravnom kvalifikacijom, a kako to stoji u članu 280. stav 2. ZKP BiH. U konkretnom slučaju, na temelju provedenih dokaza, Sud nije našao dokazanim da su optuženi postupali kao članovi zločinačke organizacije, odnosno da su optuženi počinili krivično djelo Organizovani kriminal. Provedenim dokazima optužbe sud nije našao dokazanim da je u organizaciji, kojoj su pripadali optuženi, postojala takva hijerarhija i jasna raspodjela uloga, kontinuitet članstva i jačina organizacije, koja bi ukazivala da je riječ o zločinačkoj organizaciji, odnosno krivičnom djelu iz člana 250. KZ BiH. Svi dokazi pokazuju da je grupa formirana nesporedno pred svako prebacivanje migranata, da su pojedini optuženi u tim radnjama imali drugačije uloge, da je članstvo u grupi ovisilo od svake konkretne radnje prebacivanja migranta, da to članstvo nije bilo trajno niti tako ustojeno, da bi odgovaralo zakonskoj formulaciji i karakteru zločinačke organizacije.

43. Ipak, Sud nalazi da su optuženi postupali u određenom obliku udruživanja, odnosno da su djelovali kao organizovana grupa ljudi, koja po svojoj definiciji predstavlja *„grupu ljudi koja je formirana, a nije spontano nastala, radi neposredno sljedećeg učinjavanja krivičnog djela i čiji članovi ne moraju imati formalno definirane uloge, koja ne mora imati kontinuitet članstva ni razvijenu organizaciju.”*

44. Naime, provedeni dokazi potvrđuju da su optuženi djelovali kao organizovana grupa, koja je formirana sa ciljem izvršenja krivičnog djela krijumčarenje ljudi. Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je optuženi Hamzabegović, kao organizator, odnosno optuženi Bošković, Gagulić, Brčaninović i Ravanči, kao pripadnici organizovane grupe ljudi koja je formirana sa ciljem sticanja protupravne imovinske koristi (iz koristoljublja), ilegalnim prebacivanjem državljana BiH u zemlje zapadne Evrope, zajedničkim djelovanjem sa drugim pripadnicima iste grupe učestvovali u organiziranju, pripremanju, koordiniranju i pokušaju

ilegalnog prebacivanja preko državne granice državljana BiH u Francusku, odnosno Švicarsku.

45. Iz tog je razloga Sud radnje optuženih kvalifikovao kao krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. KZ BiH. Na ovaj način nije prekoračeno optuženje, budući da je navedenim krivičnim djelom zaprijećena blaža kazna od one koja se optuženima stavlja na teret optužnicom, dok se radi o istoj vrsti djela, koje podrazumijeva djelovanje po dogovoru i udruživanju.

46. Konačno, Sud nije bio u mogućnosti niti prihvatiti kvalifikaciju u pogledu stava 3. krivičnog djela iz člana 189. KZ BIH, budući da nisu dostavljeni konkretni podaci, odnosno dokazi iz kojih bi se vidjelo da se radilo o maloljetnim migrantima.

3. Uvodni dio optužnice, odnosno izreke presude

47. Uvidom u predmetnu optužnicu vidljivo je da je Tužilaštvo dalo opis radnji optuženih, iz kojeg proizlaze svojstva grupe, odnosno organizacije, unutar koje su optužni postupali pri izvršenju konkretnih radnji, odnosno radnji kojima su ostvarivana obilježja krivičnog djela Krijumčarenje ljudi. Iako ovaj opis radnji optuženih nije označen niti podveden pod neku konkretnu tačku optuženja, jasno je da je Tužilaštvo na ovaj način nastojalo prikazati povezanost optuženih, njihovu interakciju, podjelu uloga i doprinos u izvršenju predmetnog krivičnog djela, kroz određeni vid organizovanog kriminalnog ponašanja. Također, u okviru ovog dijela optuženja sadržani su navodi o bitnim elementima djela, međunarodnim propisima koji su radnjama optuženih narušavani, kao i navodi koji se tiču motiva optuženih - koristoljublja, odnosno izraženi iznosi ostvarene imovinske koristi.

48. Prije svega, iz ovog dijela optuženja proizlazi da lica, koja su prebacivana u zemlje Zapadne Evrope nisu ispunjavale uslove za zakonit ulazak i boravak u tim zemljama, odnosno Francuskoj i Švicarskoj. Budući da se radi o činjenici, koja je bitna u odnosu na sve tačke optužnice, Sud će se o istoj izjasniti na ovom mjestu, kako bi se izbjeglo suvišno ponavljanje.

49. Naime, opšte je poznata činjenica da u vrijeme izvršenja djela građanima BiH nije bilo moguće legalno ući u države Zapadne Evrope, bez apliciranja za visu u ambasadi odgovarajuće države i prolaska potrebne procedure za takvo što. Svi su svjedoci potvrdili da nisu imali dozvolu za ulazak i boravak na području Švicarske, odnosno Francuske, da su se iz tog razloga i obratili optužnima i da su zbog toga plaćali naknadu za put, odnosno prebacivanje do željene destinacije. Iz iskaza saslušanih svjedoka jasno je vidljivo da su isti prelazili granicu između Hrvatske i Slovenije na ilegalnom graničnom prelazu, kroz šumu uz pratnju vodiča. Svjedoci su također potvrdili da su od ličnih dokumenata sa sobom imali samo

lične karte i to po uputi optuženog Hamzabegovića, kako to potvrđuje svjedok Sedin Mustafić, pa je nesporno da nisu ispunjavali uslove za ulazak niti u jednu drugu državu osim Hrvatske i Srbije. Nadalje, kako je potvrdio svjedok Mersed Đulić, njegova djeca nisu imala važeće putne isprave i ista nisu mogla ući niti u Hrvatsku, pa su iz tog razloga granicu između BiH i Hrvatske prošli na ilegalnom prelazu preko rijeke Save.

50. Svi su svjedoci potvrdili i da su nakon dolaska u zemlje destinacije aplicirali za azil, ali nijednom od njih takvo što nije odobreno. Svjedoci su detaljno opisivali procedure koje su u tom smislu prošli, provjere i vrijeme boravka, te vraćanje u BiH. Iako je Tužilaštvo propustilo da u spis uloži materijalne dokaze, koji bi potkrijepili ove navode svjedoka, Sud nije imao razloga ne povjerovati iskazima svjedoka i njihovoj potvrdi da nisu ispunjavali uslove za ulazak, a niti boravak na području Švicarske i Francuske.

51. Nadalje, Sud nije prihvatio tvrdnju odbrane optuženih Hamzabegovića i Boškovića da su optuženi „samo“ prevozili svjedoke preko legalnih graničnih prelaza između BiH i Hrvatske, pa da stoga njihovim radnjama nisu ostvarena obilježja krivičnog djela krijumčarenje ljudi.

52. Naime, krivično djelo krijumčarenje ljudi vrši onaj ko „prevede preko državne granice“ ili „omogućiti drugome nedozvojeni prelazak granice“. Pojedinačne radnje optuženih čine dio lanca ukupnih događaja, koji za cilj i rezultat imaju ilegalno prebacivanje migranata iz BiH do Švicarske, odnosno Francuske. Za postojanje ovog krivičnog djela nije neophodno dakle, da je svaki od optuženih lica, bio jednako angažovan u svakoj od faza prebacivanja. Krivično djelo postoji i dovršeno je i onda kada svaki od učesnika u izvršenju krivičnog djela poduzme radnju, kojom ostvaruje svoju ulogu i kojom doprinosi ukupnom izvršenju djela. Sama priroda djela, a naročito način izvršenja konkretnih inkriminisanih radnji, ukazuje na međusobnu povezanost optuženih, podjelu uloga s obzirom na etapu, te znanje optuženih da je u izvršenje uključeno više lica, te da svojom radnjama doprinose ostvarenju tog zajedničkog cilja.

53. Nadalje, utvrđeno je i da je na strani optuženih postojao element koristoljublja. Saslušani su svjedoci potvrdili da su na ime prebacivanja plaćali dogovorene iznose od po 1.500 eura po osobi, dok su neki od njih na ime dijela cijene davali putnička motorna vozila. Novac su predavali bilo optuženom Hamzabegoviću, Boškoviću ili Adroviću ili licima koja su ih prevozila u dijelu puta, preko šume u Sloveniji isl. U odnosu na pojedine tačke optuženja, u nastavku presude biće precizirani iznosi koje su pojedini svjedoci platili, kao i kome su predali novac.

4. Tačka 1. izreke presude

54. Tačkom 1. optužnice, koja u cijelosti odgovara tački 1. osuđujućeg dijela izreke ove

presude optuženi su Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković i Samir Ravančić, da su na način opisan u izreci, dana 18.07.2009. godine, odnosno 27.07.2009. godine preveli u Švicarsku Sedina Mustafića, Senadu Muratović i njenu malodobnu kćerku te Elvisa Subašića i njegovu suprugu.

55. Tačnije, optuženom Hamzabegoviću, prema činjeničnom opisu optužbe, na teret se stavlja, da je (1) kao organizator grupe, ugovorio sa migrantima njihovo prebacivanje u Švicarsku te (2) organizovao optužene Boškovića i Ravančića i njima poznate druge osobe, da vozilima prebace migrante iz BiH, na način detaljno opisan u optužnici, tako da su *“[3]Muradif Hamzabegović i Samir Ravančić zajedno sa njima poznatim osobama ... 18.07.2009. godine preveli u Švicarsku Sedina Mustafića, nakon čega su [4] Hamzabegović Muradif i Bošković Slaviša zvan „Kičo“ zajedno sa njima poznatim osobama ... dana 27.07.2009. godine preveli u Švicarsku Senadu Muratović i njenu malodobnu kćerku, [5] a neutvrđenog dana u mjesecu julu 2009. godine ... Muradif Hamzabegović ... zajedno sa njemu poznatim osobama preveo Subašić Elvisa i njegovu suprugu“*

56. U toku glavnog pretresa, na okolnosti iz tačke 1., iskaze su dali migranti Sedin Mustafić, Elvis Subašić i Senada Muratović, kojima su u cijelosti potvrdili sve navode iz optužnice.

57. Naime, svjedok Sedin Mustafić potvrdio je da je upravo sa optuženim Hamzabegovićem dogovorio odlazak za Švicarsku, za iznos od 1.500 eura i to nakon što je prisustvovao sastanku, koji se odvijao u kući svjedoka Senade Muratović, gdje su bili optuženi Hamzabegović i Slaviša Bošković i na kojem je bilo govora o odlasku za zemlje Zapadne Evrope. Svjedok je potvrdio i da mu je optuženi rekao da će, kada bude išao do Slovenije, morati dio puta preći pješke, da od dokumenata ponese samo ličnu kartu, kao i da obuče tamniju garderobu, te da ne nosi puno stvari, jer će „tamo sve dobiti“. Opisujući tok događaja spornog dana, svjedok je naveo da je optuženi Hamzabegović došao po njega u sivom automobilu marke „BMW“ i da je kroz BiH vozio optuženi (osim u dijelu kada je svjedok upravljao vozilom, jer je optuženi klanjao) do granice sa Slovenijom, gdje ga je uputio kako dalje, odnosno gdje treba ići. Svjedok je potvrdio i da je granicu između BiH i Hrvatske prešao na zakonitom prelazu, a da je granicu između Hrvatske i Slovenije prešao po uputi optuženog pješke, preko šume, gdje je i zalutao. Potvrdio je i da je, nakon prelaska u Italiju, sa taksijem pokušao ući u Švicarsku, ali da im to nije uspjelo, pa su konačno preko nekog brda uspjeli preći i tu granicu.

58. Ovaj je svjedok potvrdio da je sa njim toga dana išlo više lica, koja su trebala biti prebačena u Švicarsku, a da su krenuli ispred kuće optuženog Hamzabegovića u Iako

svjedok nije mogao identifikovati sva lica, kao i automobile koji su išli spornoga dana i prevozili migrante, potvrdio je da je sa njim u auto bilo lice Meho Spahić, kao i da je među ostalim prepoznao i optuženog Samira Ravančića, koji je bio u drugom vozilu. Svjedok je precizirao da je optuženog Ravančića vidio u dijelu puta, kada su išli preko Slovenije, kroz šumu.

59. Sud je, također, imao u vidu i izjavu svjedoka Mustafića, danu u Tužilaštvu BiH dana 30.08.2010. godine, gdje je na gotovo jednak način opisao dogovor sa optuženim Hamzabegovićem, pripreme te sam odlazak za Švicarsku. Svjedok je također, u ovoj izjavi, potvrdio i da je vidio optuženog Ravančića u šumi, na prelasku granice Hrvatske i Slovenije, da je ovaj pričao na telefon, kao i da je tu bilo još ljudi.

60. Nadalje, svjedok Senada Muratović također je potvrdila da je sa optuženim Hamzabegovićem dogovorila da prebaci nju i njenu malodobnu kćerku u Švicarsku, za naknadu od 6.000 KM. Svjedok je detaljno opisala i sam tok putovanja do Švicarske, kako su cijelim putem išli automobilom, osim dijela puta kroz Sloveniju, gdje su išli pješke kroz šumu oko 2,3 sata. Svjedok je jasno navela i da je upravo optuženi Bošković vozio jedan dio puta i to dio do granice sa Slovenijom.

61. Svjedok Elvis Subašić potvrdio je također da je čuo da „*narod ide u Švicarsku*“ i da se „znalo“, odnosno da se pričalo da to radi optuženi Muradif Hamzabegović. Svjedok je stoga, kontaktirao optuženog na broj telefona koji je dobio od nekoga, te su dogovorili odlazak svjedoka i njegove supruge za iznos od 6.000 KM. Svjedok je potvrdio i da ih je optuženi vozio, kada su krenuli ispred njegove kuće, pa sve do granice sa Slovenijom, gdje ih je preuzeo neki drugi čovjek i preveo preko granice, do Italije i Švicarske, odakle su taksijem prešli do azilantskog centra.

62. Iako je odbrana nastojala prikazati da identifikacija optuženih, od strane svjedoka Sedina Mustafića, Elvisa Subašića te Senade Muratović nije pouzdana, utvrđeno je da su ovi svjedoci sa velikom sigurnošću i bez dileme prepoznali upravo optužene Hamzabegovića i Slavišu Boškovića, kao lica preko kojih su realizirali ilegalni odlazak za Švicarsku. Svjedok Mustafić je naveo da je sa „Hadžijom“ putovao sve do granice sa Slovenijom, što jasno govori da je imao više nego dovoljno vremena da zapamti lik osobe koja ga je vozila i sa kojom je dogovorio odlazak za Švicarsku za iznos od 6.000 KM. Isto to lice vidio je i ranije, na sastanku u kući Senade Muratović. Svjedok Senada Muratović također je van svake sumnje identifikovala optuženog Hamzabegovića kao lice koje je kupilo vozilo od njenog sina i sa kojim se vidjela ranije i dogovarala odlazak za Švicarsku. Također, bila je uvjerljiva u tvrdnji da je optuženi Bošković, odnosno „Kićo“ lice koje ih je spornog dana vozilo do granice sa Slovenijom, a znala je da se tako zove, jer je čula druge kako ga zovu. Okolnost na koju je

odbrana nastojala ukazati, da svjedoci ne znaju tačno ime ili prezime nekog od optuženih, po ocjeni ovog vijeća, nije od posebnog značaja niti osporava sadržaj iskaza tih svjedoka. Svjedok Subašić je potvrdio i da je njegov otac od ranije znao optuženog Hamzabegovića, kao i da je optuženi vozio do Slovenije. Konačno, svjedok Mustafić potvrdio je i da je optuženi Ravančić bio dio grupe, da se kretao sa migrantima, kako u dijelu puta prije ilegalnog prelaska kroz šumu, tako i u samoj šumi, dodajući da je isti bio sa još 2,3 momka i da je stalno pričao na telefon.

63. Nadalje, svjedoci su sa optuženima u kontakt dolazili samo povodom jedne stvari – njihovog ilegalnog odlaska u zemlje Zapadne Evrope, bez posebnih formalizama, upoznavanja, potpisivanja ugovora isl. Odatle ne iznenađuje činjenica da neke od njih poznaju samo po nadimku ili liku. Svjedoci nisu morali biti upoznati sa svim detaljima realizacije njihovog odlaska iz BiH, i identitetom, odnosno generalijama ljudi koji u u tome učestvovali. Za Sud je značajna činjenica da su ovi svjedoci sa sigurnošću identifikovali optužene, na osnovu onih podataka kojima su raspolagali, a što se u cijelosti poklapa sa ostalim provedenim dokazima.

64. Svi su pomenuti svjedoci potvrdili i da su upravo sa optuženim Hamzabegovićem dogovarali odlazak, kao i iznos novca koji su mu na to ime dali, bilo lično ili preko člana porodice. Svjedok Subašić je potvrdio da je novac dio i to dio unaprijed, a ostatak od 5.000 KM nakon što se javio da je stigao u Švicarsku, predala je njegova punica ili svastika. Svjedok Sedin Mustafić je također potvrdio da je u njegovo ime novac predao Meho Spahić, dok je Senada Muratović rekla da je optuženom platila 6.000 KM za put. Činjenica da svjedok Subašić nije bio siguran da li je novac predala njegova svastika ili punica, manje je bitna od činjenice koju svjedok potvrđuje, da je porodici javio da su stigli, nakon čega je novac predan optuženom, a što su mu i članovi porodice potvrdili.

65. Iako u spis nije uložena materijalna dokumentacija, iz koje bi bilo jasno vidljivo da su ovi svjedoci zaista boravili u azilantskim centrima u Švicarskoj, Sud nije imao razloga da sumnja u iskaze svjedoka Subašića, Mustafića i Senade Muratović, koji su bili veoma decidni pri tvrdnjama da su sa optuženim dogovorili odlazak sa Švicarsku, koji je na kraju i realiziran, na način koji su detaljno opisali pri davanju iskaza na glavnom pretresu, ali i u toku istrage. Utvrđeno je tako da su svjedoci granicu Slovenije i Hrvatske prelazili na ilegalnom prelazu, kroz šumu, što su na gotovo jednak način opisali svi svjedoci. Svjedoci su potvrdili i da su neko vrijeme boravili u azilantskom centru u Švicarskoj, ali da im je odbijen zahtjev za azil i da su nakon vraćeni u BiH.

5. Tačka 2. izreke presude

66. Ovom se tačkom optuženom Hamzabegoviću na teret stavlja da je organizovao i dogovorio prebacivanje migranata Suvada Dautovića sa suprugom i dvoje malodobne djece, te Adema Musića sa suprugom, za novčanu naknadu u Švicarsku, te da je i sam, kao i optuženi Bošković, vozio migrante u dijelu puta. Na ove su okolnosti saslušani svjedoci – migranti Adem Musić i Suvad Dautović.

67. Svjedok Adem Musić potvrdio je da je sa optuženim Hamzabegovićem, koji je inače njegov komšija, pa ga poznaje od ranije, dogovarao odlazak za Švicarsku. Svjedok je naveo da je došao kod optuženog, pitao ga kako to ide i sa njim sve dogovorio, odnosno da on, njegova supruga i dvoje djece idu za Švicarsku, za cijenu od 6.000 KM. Tačnije, ugovoreno je da svjedok optuženom da 2.000 KM i vozilo Golf II, koje je vrijedilo malo više od 4.000 KM. Svjedok je detaljno opisao kako je tekao i sam odlazak, navodeći da se putem telefona čuo sa optuženim, koji mu je rekao kada i odakle će krenuti, kako su došli pred kuću optuženog u ..., gdje je bilo još više ljudi i gdje je, između ostalog vidio i optuženog Slavišu Boškovića, opisujući kao ga debljeg čovjeka sa autom i potvrđujući da je i on vozio dio ljudi, te da je krenuo prije svjedoka. Potvrdio je da je upravo optuženi Hamzabegović vozio svjedoka i njegovu porodicu u sivom vozilu marke BMW. Optuženi je vozio od svoje kuće, pa sve do Rijeke, Hrvatska, do neke šume gdje su migranti izašli i gdje je bila još jedna porodica.

68. Kod ocjene iskaza ovog svjedoka Sud je uzeo u obzir i njegovu izjavu, ranije datu u Tužilaštvu BiH, budući da je u toku njegovog ispitivanja na glavnom pretresu ukazano na određene razlike i nesuglasnosti u njegovim izjavama. Naime, na glavnom pretresu svjedok je potvrdio da je vidio optuženog Boškovića pri polasku ispred kuće optuženog Hamzabegovića, ali je odstupio od djela svog ranijeg iskaza u kojem je rekao da je ih to isto lice prevezlo do azilantskog centra u Švicarskoj, nakon što ih je nepoznata muška osoba prevela na ilegalnom graničnom prelazu, kroz šumu u Sloveniji. Naime, svjedok je u toku istrage potvrdio da je upravo Bošković to lice, a nakon što mu je pokazana fotografija na kojoj je prepoznao optuženog. Ipak, od ovog dijela iskaza odstupa na glavnom pretresu, ne nudeći konkretan razlog zašto je imenovao optuženog u toku istrage, ako u to nije bio siguran, odnosno zašto mijenja iskaz na glavnom pretresu. Odbrana je također, nastojala zbuniti svjedoka pitanjima da li je znao puno ime i prezime optuženog u vrijeme saslušanja, odnosno da li je tek od ovlaštenih službenih lica MUP-a TK saznao za lične podatke optuženog.

69. Ipak, iz uložениh izjava svjedoka vidljivo je da je prepoznao optuženog, kao lice koje ih je vozilo kroz Italiju i sve do azilantskog centra u Švicarskoj, dok nije dao niti jedan uvjerljiv razlog zašto mijenja iskaz na glavnom pretresu. Iz uložениh izjava vidljivo je da je svjedok poučen o svim pravima koja mu pripadaju, kao i obavezama koje ima u odnosu na položaj

svjedoka. Sud nije našao dokazanim da je na svjedoka vršen nepriličan pritisak u pogledu sadržine njegove izjave, nalazeći da upute koje je primio, između ostalog i upozorenje da može biti novčano kažnjen u skladu sa zakonom, ako odbije svjedočenje, ne predstavljaju nedozvoljen pritisak na svjedoka, kako to odbrana insinuira. Svaki svjedok, pa tako i ovaj, prije davanja izjave mora biti upozoren o posljedicama odbijanja svjedočenja, jednako kao što je obaveza suda da ga pri davanju iskaza na glavnom pretresu upozori o istoj stvari. Implicirajući da ovo stvara strah kod svjedoka i dovodi do davanja izjava koje nisu istinite, predstavlja neosnovane pretpostavke i paušalne tvrdnje, bez uporišta u stvarnom stanju stvari.

70. Na osnovu navedenog, Sud je utvrdio da je svjedok Musić identifikovao optužene Hamzabegovića i Slavišu Boškovića, kao lica koja su učestvovala u njegovom i prebacivanju njegove porodice iz BiH do Švicarske.

71. Svjedok Suvad Dautbegović također je identifikovao optuženog Hamzabegovića, kao lice sa kojim je dogovarao odlazak u Švicarsku. Svjedok je naime, pojasnio da je optuženog poznaje od ranije, 5,6 godina, kao i da je kod njega već nekad ranije išao sa svojim šurom, koji je tada planirao odlazak u Holandiju. Svjedok navodi da je došao kod „Hadžije“ i tražio od njega da ga preveze, sa suprugom i dvoje djece u Valorbe, Švicarska. Sa optuženim je dogovorio da za odlazak plati 4.400 eura, od čega je dio novca dao njegovoj supruzi Seni Hamzabegović, kada je ih je prevezla u dijelu puta, a dio je njegov rođak predao optuženom, nakon što su svjedok i njegova porodica došli do Švicarske. Svjedok je također, detaljno opisao i odlazak, navodeći da su krenuli, nakon što mu je optuženi javio tačan datum polaska, ispred „Hadžijine“ kuće u ..., da je tu bilo još ljudi i vozila i da je optuženi vozio svjedoka i njegovu porodicu kroz BiH i preko granice sa Hrvatskom, a da se u Hrvatskoj zamijenio sa nekim mlađim momkom kojeg svjedok ne poznaje. Ipak, nakon nekog vremena optuženi Hamzabegović ponovno preuzima svjedoka i njegovu porodicu i vozi ih do granice Hrvatska – Slovenija i tu ih ostavlja ispred neke šume, kroz koju su prošli pomoću vodiča i nakon čega ih je preuzela supruga Muradifa Hamzabegovića.

72. Iako svjedoci nisu mogli precizirati tačan dan polaska, bili su sigurni u tvrdnji da je to bilo u mjesecu augustu 2009. godine. Bitno je imati u vidu da je od njihovog odlaska do momenta davanja iskaza pred Sudom protekao perio od dvije godine, te je realno za očekivati da sjećanja u pogledu detalja blijede. Sud je, u svjetlu navedenog i cijenio iskaze ovih svjedoka. Svjedoci su se prisjetili svih bitnih detalja, načina dogovora, iznosa novca koji su optuženom Hamzabegoviću dali direktno ili indirektno, načina odlaska iz BiH, putovanja kroz Hrvatsku, Sloveniju i Italiju, sve do Švicarske, boravka u azilantskom centru te povratka u BiH. Stoga je Sud u cijelosti poklonio vjeru iskazima ovih svjedoka, cijeneći da su svjedoci uprkos

bojazni, koju su očigledno imali od pojavljivanja pred sudom te pored nastojanja da na izvjestan način ublaže težinu predmetnih događaja, istinito prikazali tok spornih događaja, ukazujući na relevantne detalje i uloge optuženih.

6. Tačka 3. izreke presude

73. Za radnje opisane u tački 3. osuđujućeg dijela ove presude, optuženi Muradif Hamzabegović, Slaviša Bošković i Vahid Gagulić oglašeni su krivima i to optuženi Hamzabegović što je organizovao optužene Boškovića i Gagulića za ilegalno prebacivanje migranta Menisa Jašića u Francusku, te optuženi Bošković i Gagulić što su, na način opisan u pomenutoj tački presude, poduzeli određene radnje kojima su omogućili ilegalno prebacivanje, odnosno preveli pomenutog migranta preko državne granice.

74. Sud je u odnosu na ovu inkriminaciju, u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Menisa Jašića, koji u potpunosti potvrđuje navode optužnice, cijeneći njegov iskaz uvjerljivim i njegovo držanje na Sudu iskrenim. Svjedok je, naime, naveo da je njegov otac dogovorio sa optuženim Hamzabegovićem da svjedoka prevede u Francusku za iznos od 1.500 eura, te je detaljno opisao svoj odlazak za Švicarsku, kojim putem se kretao i kako je prelazio državne granice. Svjedok je tako potvrdio da je čuo da „Hadžija“ prevozi ljude za Švicarsku, pa je stoga nabavio njegov broj telefona, koji je dao svome ocu i koji onda kontaktirao to lice. Svjedok je zajedno sa ocem, zatim otišao kući kod „Hadžije“, potvrdivši na glavnom pretresu, da je to ista ona kuća ispred koje su krenuli za Švicarsku. Njegov je otac tada dogovorio sa „Hadžijom“ da prebaci svjedoka za cijenu od 1.500 eura do Švicarske, da bi nakon par dana „Hadžija“ pozvao oca i rekao da će sutra krenuti na put. Tada je svjedokovom ocu rekao da svjedok ne smije obući tamniju odjeću, da ne nosi puno stvari i da dođe do njegove kuće u

75. Svjedok, dalje, navodi da su krenuli ispred „Hadžijine“ kuće, da je iz BiH krenuo sa vozilom, kojim je upravljao optuženi Hamzabegović, a sa njima je u vozilu bilo još jedno lice, neki mlađi momak. Svjedok je potvrdio i da je čuo da se „Hadžija“ dogovarao sa „Kićom“ na nekoj benzinskoj pumpi u Hrvatskoj i prepoznaje optuženog Boškovića na glavnom pretresu, kao „Kiću“. Opisao je detaljno i prelazak kroz šumu u Sloveniji, do Italijanske granice, navodeći da je veću grupu ljudi preveo neki momak, a iz opisa tog mladića, da se zaključiti da je riječ o optuženom Gaguliću.

76. Konačno, svjedok je potvrdio i da mu je „Kićo“, odnosno optuženi Bošković u Italiji dao upute kako da uzmu taksu i šta da kažu taksisti, kako bi ih prevezao preko granice Italija – Švicarska i dovezao do azilantskog centra.

7. Tačka 4. izreke presude

77. Tačkom 4. optužnice tereti se samo optuženi Hamzabegović, za organizovanje ilegalnog prebacivanja migranta – svjedoka Nedisa Muratovića i njegove supruge u Francusku. U odnosu na ovu tačku optužbe, odnosno izreke presude, Sud je u cijelosti

prihvatio iskaze svjedoka Nedisa Muratovića te Huseina Muratovića, nalazeći da su isti uvjerljivi, te u suglasnosti jedan sa drugim.

78. Svjedok Nedis Muratović potvrdio je da je čuo da „Hadžija“ prevozi ljude u Švicarsku i Francusku, te je od komšije dobio „Hadžijin“ broj telefona i istoga kontaktirao kako bi dogovorio odlazak sa suprugom za Francusku. Sa optuženim je potom dogovorio i detalje tog prelaska i to za cijenu od 1.500 eura po osobi, kao i način plaćanja. Svjedok je iznio detalje toga dogovora i njegove realizacije, navodeći da je sa „Hadžijom“ dogovorio da krenu iz BiH sa svjedokovim autom, što su naposljetku i učinili, tako da je svjedok vozio, a optuženi Hamzabegović je bio sa njim i njegovom suprugom u automobilu. Optuženi im je dao upute dokle da idu, pa su tako došli do granice sa Slovenijom, gdje su ih je optuženi ostavio i gdje su ih preuzeli neki drugi ljudi, koje svjedok nije poznavao. Svjedok je također potvrdio da je, prema ranijem dogovoru, dao novac optuženom te vozačima, koji su ih vodili kroz Sloveniju i Italiju do Francuske, kao i da je u vrijeme prelaska bio u kontaktu sa optuženim putem telefona, odnosno SMS poruka i na taj način dobijao od istoga upute kako i kuda dalje da idu, te kako da nađu azilantski centar.

79. Iskaz ovog svjedoka u cijelosti je saglasan sa iskazom svjedoka Huseina Muratovića, koji je otac njegove supruge. Svjedok Husein Muratović naveo je da mu je poznato da su njegova kćerka i njen suprug imali namjeru da idu iz BiH ilegalnim putem, da se njegov zet o tome dogovorio sa „Hadžijom“, za kojeg je svjedok i ranije čuo i to nakon sastanka u kući Senade Muratović i nakon što je više ljudi iz sela preko istoga otišlo za Francusku i Švicarsku. Svjedok je potvrdio i da je on dao novac za odlazak njegove kćerke, dok je za Nedisa, novac dao njegov otac.

8. Tačka 5. izreke presude

80. U odnosu na inkriminacije iz tačke 5. optužnice, koja u cijelosti odgovara istoj tački izreke presude, saslušan je migrant svjedok Mirnes Smajlović.

81. Ovaj je svjedok potvrdio da je sa optuženim Hamzabegovićem dogovorio da prebaci njega i njegovu suprugu za Švicarsku, nakon što je čuo od nekog čovjeka koji je tako prebacio djecu. Dobio je broj telefona od tog čovjeka i zvao optuženog, te sa njim dogovorio da za iznos od 1.500 eura prebaci svjedoka i njegovu, tada, trudnu suprugu do Švicarske.

82. Opisujući sam odlazak i put za Švicarsku svjedok je pojasnio da je u dogovoreno vrijeme došao sa puncem i suprugom na neku benzinsku pumpu, gdje ih je čekao optuženi. Sa optuženim su prešli Hrvatsku granicu, a rekli su da idu na svadbu u Srbiji. Došli su do granice sa Slovenijom, gdje su prešli kroz neku šumu. Supruzi je bilo jako loše, jer je bila

trudna i povraćala je. Kada su prešli na drugu stranu, čekao ih je u crvenom autu marke „peugeot“ neki stariji čovjek, kojeg svjedok nije ranije poznao. U toku ispitivanja na glavnom pretresu prezentovan mu je dio izjave iz istrage, koja je potom uložena među dokaze optužbe, u kojem svjedok opisuje tog muškarca kao „*debjeg čovjeka, grubog glasa*“. Iako svjedok nije mogao prepoznati optuženog Boškovića u sudnici, karakteristike koje je naveo pri opisu čovjeka koji je vozio automobil u kojem su bili on i njegova supruga, nesumnjivo upućuju na optuženog Boškovića. Glas optuženog Boškovića, usljed oboljenja na koje je i sam ukazivao, a u što se Sud mogao uvjeriti za vrijeme trajanja pretresa, karakterističan je i svjedok je evidentno to i upamtio. U odnosu na činjenicu da nije mogao optuženog prepoznati u sudnici, Sud je imao u vidu navode svjedoka da je brinuo o supruzi koja se jako loše osjećala, usljed svoga stanja, da su bili jako umorni i da su zaspali odmah nakon što su sjeli u auto kod optuženog Boškovića, pa tako nije dobro upamtio njegov lik.

83. Sud je u potpunosti poklonio vjeru ovome svjedoku i prihvatio njegov iskaz kao istinit, cijeneći da ovaj svjedok nije imao niti jedan razlog da govori istinu, imajući u vidu njegovo iskreno držanje pred sudom i iznošenje činjenica i okolnosti na koje je ispitivan bez zadržke. Iako je odbrana nastojala osporiti njegov iskaz, ukazujući na određene detalje, na koje je svjedoka trebalo podsjetiti pomoću izjave iz istrage, bitno je imati u vidu okolnosti na koje je i ranije skretana pažnja, prije svega protek vremena, određeni nivo stresa i straha od davanja iskaza te konačno, činjenicu da svjedok osjeća određenu nelagodu pri davanju iskaza, sudnica nije okružena u kojem se ugodno osjeća i kao rezultat svega navedenog, na određene činjenice je trebao biti podsjećen.

9. Tačka 6. izreke presude

84. Tačkom 6. presude, odnosno optužnice tereti se samo optuženi Muradić Hamzabegović, za organizaciju i prevođenje migranta Senada Omerovića, njegove supruge i troje djece. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz ovog svjedoka, imajući u vidu njegovo iskreno držanje pred sudom, kao i sigurnost u pogledu iznesenih činjenica.

85. Svjedok Senad Omerović potvrdio je da je sa „Hadžijom“ dogovorio da prebaci njega i porodicu u Švicarsku, za iznos od 5.000 ili 5.500 eura, pa mu je dao vozilo Fiat Punto i ostatak u novcu tj. 2.700 eura. Prema dogovoru, došao je sa porodicom pred „Hadžijinu“ kuću u ..., gdje su se popakovali i krenuli su prema Hrvatskoj. Krenuli su u upravo u svjedokovom autu, koje je on vozio. U drugom vozilu je bio „Hadžija“, on je vozio ispred svjedoka sa još jednim čovjekom, kojeg svjedok prepoznaje kao optuženog Vahida Gagulića, koji ih je poslije preveo kroz šumu u Sloveniji. Gagulić je bio prisutan i ispred kuće optuženog Hamzabegovića, pomogao im je da popakuju torbe, te je nakon što su prešli granicu sa Hrvatskom on preuzeo

upravljanje vozilom i vozio sve planine, gdje im je također pomagao da pređu i nosio torbe.

86. Svjedok je potvrdio i da je prije polaska dio novca dao optuženom Hamzabegoviću, na ime kapare, isplatio je i ostatak novca i to tako što je dio dao optuženom, a dio čovjeku koji ga je vozio kroz Italiju.

10. Tačka 7. izreke presude

87. Tačkom 7. izreke optuženi Hamzabegović tereti se organizovanje i prevoz migranta Zehrudina Kadića i njegove supruge u Švicarsku.

88. Da je optuženi zaista imao udjela u prebacivanju ovih migranata jasno je vidljivo iz iskaza svjedoka Zehrudina Kadrića. Svjedok je potvrdio da je sa suprugom išao za Švicarsku i to nakon što su putem telefona dogovorili sa optuženim, odnosno „Hadžijom“ da idu za iznos od 3.000 KM. Njegov je otac kontaktirao sa „Hadžijom“ i dogovorio navedenu cijenu, nakon čega ih je pozvao neki čovjek i rekao da budu spremni, da dođu do Međaša i odatle su krenuli. Išli su preko Hrvatske, kroz šumu do Slovenije, dalje preko Italije, sve do Švicarske, gdje su došli u azilantski centar.

89. Iako je ovaj svjedok, pri davanju iskaza na glavnom pretresu negirao da je ikada vidio optuženog, te ga nije mogao prepoznati u sudnici, nakon što mu je prezentovana izjava iz istrage, u kojoj je naveo da je kontaktirao sa optuženim, predao mu novac, a što je ovaj zapisao u neku svesku, svjedok je potvrdio da je navedeno tačno, ali da ga je bilo strah da to iznese na pretresu. Iz držanja ovog svjedoka jasno je vidljivo da se susteže od davanja odgovora na postavljena pitanja, da nastoji da prikaže što manjom ulogu optuženog, kao i da prida drugačiji ton cijelom spornom događaju. Međutim, svjedok je potvrdio sve bitne detalje, od samog dogovora sa optuženim, predaje novca, te konačno odlaska za Švicarsku i prijavljivanja u azilantski centar.

11. Tačka 8. izreke presude

90. Da su optuženi Hamzabegović, Bošković Slaviša, Vahid Gagulić i Nihad Brčaninović počinili inkriminisane radnje, za koje se terete pod tačkom 8. optužnice, proizlazi iz iskaza svjedoka Adile Jukić, Mensuda Ahmetovića, Rame Alića, Remsudina Alića, Almira Đulića, Mersedu Đulića, Anela Mustafića, Agana Hasanovića i Envera Salihovića.

91. Svjedok Adila Jukić potvrdila je da je čula da ljudi idu za Švicarsku preko „Hadžije“, pa je od komšije, koji je kod njega radio, dobila broj telefona, tako da ga je kontaktirala i dogovorila da ide u Švicarsku sa djecom. Sve su dogovorili preko telefona, a kada je „Hadžija“ rekao da treba da ide, komšija ju je dovezao pred „Hadžijinu“ kuću, gdje je bila njegova

supruga te „Kićo“.

92. Opisujući kako je tekao dogovor oko odlaska, svjedok je pojasnila da je u više navrata kontaktirala sa „Hadžijom“ preko telefona, da ga je više puta pozivala, a da je dogovor bio da mu se javi kada obezbijedi 7.000 KM za nju i djecu. Kada je osigurala novac, ponovno je pozvala optuženog i tada joj je rekao da dođe u određeno vrijeme pred njegovu kuću. Tamo je došla sa komšijom i zatekla „Kiću“ i „Hadžijinu“ suprugu, koja se tako predstavila. Svjedok je njoj dala novac, te su tu neko vrijeme čekali polazak. „Kićo“ je došao sa vozilom, u kojem su već bili neki čovjek, žena i dijete, te su sjeli i svjedok i njena kćerka. Prije granice su djeca išla negdje drugo, kako bi prešli granicu, a u vozilu su ostali svjedok te čovjek, za kojeg se sjeća da se zvao Meša – Mehmed i supruga Aida. Granicu Hrvatske i Slovenije su prešli pješke, kroz šumu, nakon toga ih je vozio neki čovjek i rekao im da uzmu taksu u Italiji do azilantskog centra.

93. Iako svjedok nije vidjela optuženog Hamzabegovića, sigurna je da je sa njim dogovorila odlazak, odnosno da je sa njim razgovarala preko telefona. Broj je dobila od komšije, koji je tada bio uposlen kod optuženog i taj isti komšija ju je dovezao pred kuću optuženog, odakle su krenuli i gdje je upoznala suprugu optuženog. Također, iako nije znala ime i prezime optuženog Boškovića, te ga nikad ranije, a ni kasnije nije vidjela, sigurna je da je upravo „Kićo“ lice koje ih je vozilo toga dana, iz razgovora drugih ljudi čula je da ga tako zovu, a i „Hadžijina“ supruga joj je rekla da će „Kićo“ doći.

94. Svjedok Mensud Ahmetović također je potvrdio da je sa optuženim Hamzabegovićem, za iznos od 2.500 KM po osobi, dogovorio prebacivanje za Švicarsku. Čuo je ranije da neki čovjek prevozi ljude na zapad, pa kada se raspitao saznao je da je to njegov komšija „Hamzabeg“. Optuženi mu je izašao u susret, jer su komšije, pa mu je umjesto 1.500 eura, naplatio 2.500 KM. Svjedok je više puta zvao i insistirao da ide, te ga je desetak dana nakon prvog razgovora optuženi pozvao, rekao mu da se spremi, da kreće u 6 sati ispred njegove kuće u Husinu.

95. Svjedok je, dalje, naveo da je pola para tada dao „Hadžijinoj“ supruzi, a ostatak optuženom, na granici sa Slovenijom, te je krenuo sa nekim čovjekom, koji je vozio crveno auto. Nakon nekog vremena stali su na benzinskoj pumpi „Brčko gas“, te su mu rekli da će doći po njega u osam sati. Kasnije je taj isti vozač došao i rekao svjedoku da ide pješke do autobuske stanice, koja je bila udaljena oko stotinu metara i da tu ima neki čovjek sa Golfom. Nakon toga su se opet vratili do iste benzinske stanice, gdje je bila neka žena koja nije mogla da pređe preko granice, pa je trebala da ide i da pređe preko rijeke. Nakon što je ta žena otišla, svjedok je sjeo u vozilo Golf sa vozačem, te Mešom i njegovom suprugom, te

još nekom ženom, koju nije vidio. Nije tada gledao tog vozača, ali kasnije je saznao da je to „Kićo“, te su se opet vratili do pumpe, gdje se vratio i čovjek sa crvenim vozilom, sa kojim se svjedok ranije vozio, pa su tako nastavili dalje, preko granice. U Hrvatskoj su opet stali na neku pumpu, gdje su se ponovo sastali sa Aidom i Mešom, odakle su putovali sa istim momkom do sljedeće benzinske pumpe, gdje je svjedok prešao u vozilo kojim je upravljao optuženi Hamzabegović. Optuženi je vozio sve do Rijeke, gdje su stali i čekali da dođe neki čovjek da ih prevede. Iz Hrvatske u Sloveniju su prešli u grupama, pješke, kroz šumu, a vodio ih je neki momak. Kada su prešli u Sloveniju, čekali su da po njih dođe auto, pa su se onda opet na nekoj benzinskoj pumpi čekali. Svjedok se tada vozio u vozilu marke Mercedes, a bilo je još vozila i ljudi. Odatle su krenuli prema Švicarskoj, gdje su se prijavili u azilantske centre.

96. Svjedok je također, u toku unakrsnog i dodatnog ispitivanja pojasnio, da je „Kiću“ vidio na stanici u BiH, kada je izašao iz auta na benzinskoj pumpi „Brčko gas“, te da mu je kasnije Mersed Đulić rekao da su on i njegova supruga iz BiH išli upravo sa „Kićom“.

97. Svjedoci Ramo i Remsudin Alić na saglasan su način opisali dogovor oko njihovog odlaska u Švicarsku, navodeći da su sa optuženim Hamzabegovićem dogovorili da ih prebaci za cijenu od 1.500 eura po osobi.

98. Svjedok Ramo Alić potvrdio je tako, da je sa rođakom Remsudinom, ocem, te Šefikom Alićem, izvjesnim Mirelom i još ljudi išao kod „Hadžije“, u nekoliko navrata. Sjeća se da su za Švicarsku krenuli ispred kuće optuženog Hamzabegovića, kada su predali dio para. Pare je dao njegov otac, misli da je bilo preko 1.000 eura, a zna da je cijena bila 1.500 eura jer su tako preko telefona dogovorili. Išli su i sivom BMW-u, prešli granicu sa Hrvatskom, nakon čega su skrenuli na neku benzinsku pumpu. Dio puta su vozili autoputem, zatim su skrenuli na neki manji put i došli do šume. Svjedok je potvrdio i ono što je naveo u toku istrage, da su dio novca predali nekom drugom čovjeku, opisujući ga kao čovjeka čudnog glasa.

99. Kod ocjene iskaza ovog svjedoka, Sud je imao u vidu da je svjedok bio jako uznemiren pri davanju iskaza na glavnom pretresu, a na što je dodatno utjecalo postavljanje pitanja koje svjedok nije bio u stanju da razumije, kako od strane optužbe, tako i od strane odbrana optuženih. Iz tog je razloga Sud naložio da se svjedoku pitanja postavljaju preko predsjednika vijeća. Sam svjedok naveo je da je duže vrijeme bolestan, te da zbog toga ima poteškoća da se prisjeti svih detalja, kao i da u nepoznatom i za njega uznemirujućem okruženju sudnice, bez opterećenja iznese svoja saznanja. Ipak, svjedok je bio decidan i uvjerljiv u svome iskazu, kada je opisivao sam tok dogovora sa optuženim Hamzabegovićem, kao i putovanje do Švicarske, odnosno azilantskog centra. Također, svjedoku je prezentovan njegova izjava iz istrage, kod koje u cijelosti ostaje i potvrđuje da je istina sve što u zapisniku od 09.06.2010.

godine, pa tako i u dijelu u kojem navodi da je vozač bio neki Nihad, sa kojim su pričali u toku vožnje i koji im je rekao da izbace stvari na nekoj njivi, da ne mogu toliko nositi.

100. Svjedok Remsudin Alić u iskazu na glavnom pretresu naveo je da je vidio da „*narod ide*“ pa je i on imao želju da ide na zapad, te je iz tog razloga sa Sadmirom Hasanovićem, te kasnije rođakom Ramom, otišao kod optuženog Hamzabegovića, odnosno „Hadžije“. Dogovorili su odlazak za 1.500 eura po osobi, „Hadžija“ je rekao da će ih zvati kada budu trebali krenuti. Svjedok je potvrdio i da je dogovoru sa optuženim Hamzabegovićem bio prisutan i optuženi Bošković, odnosno „Kićo“, sa kojim su se sreli i u putu na nekoj benzinskoj pumpi, gdje su mu dali ostatak novca.

101. Svjedok je detaljnije opisao sam dolazak pred „Hadžijinu“ kuću, nakon što ga je prethodno neko nazvao (za koga ne može biti siguran da je „Hadžija“ jer nije siguran da je to njegov glas) i rekao kada dođu pred „Hadžijinu“ kuću. Tu je bila i „Hadžijina“ žena kojoj su dali dio novca, gdje su sjeli u auto i krenuli prema Švicarskoj. Svjedok se sjeća i da ga je ona upozorila zbog bijelih tena. Auto je vozio neki Nihad, sa kojim su razgovarali u toku vožnje, te koji im je dao upute da bace torbe u neko žito, njivu, da ne bi bili otkriveni. Svjedok je u sudnici prepoznao optuženog Nihada Brčaninovića, kao lice koje ih je vozilo iz BiH. U Hrvatskoj na pumpi su se sreli sa „Kićom“ gdje su mu svi koji su bili u autu predali pare, a on je njima dao dječije stvari od Meše i Aide Đulić, mada svjedok ne zna kojim povodom su te stvari date. Svjedok je naveo i da su došli do šume, između Hrvatske i Slovenije, da im je Nihad rekao da će tuda preći i da je tu bilo još ljudi. Kroz šumu su išli neko vrijeme, a bio je zadnji u koloni pa se ne sjeća ko ih je tačno vodio.

102. Svjedok Mersed Đulić potvrdio je da je sa „Kićom“ dogovarao odlazak za Švicarsku, da su trebali da idu on, njegova supruga i dijete. Svjedok je također potvrdio da je njegova supruga dala kaparu na ime odlaska, a da je ukupna cijena bila 1.500 eura za odrasle te 500 eura za djecu. Svjedok je naveo i da je „Kićo“ taj koji ih je vozio iz BiH, kao i da su imali problema, jer dijete nije moglo preći preko granice, pa su se zbog toga vratili i dijete je prešlo sa nekim drugim ljudima granicu sa Hrvatskom preko Save. Potvrdio je također, da su u BiH i Hrvatskoj stajali na nekoj benzinskoj pumpi na kojoj su se sretali sa drugim ljudima. Svjedok je u sudnici prepoznao optuženog Hamzabegovića, dok nije bio potpuno siguran, mada je identifikovao optuženog Gagulića kao lice koje ih je prevelo u dijelu puta kroz šumu.

103. Kod iskaza ovog svjedoka jasno je primjetno njegovo nastojanje da izbjegne davanje direktnih i inkriminirajućih odgovora na postavljena pitanja, nastojeći da na taj način u najmanjoj mogućoj mjeri implicira ma kojeg od optuženih. Ipak, svjedok je dao izjavu u istrazi, u kojoj je u cijelosti opisao tok spornih događaja, dogovor i odlazak njegove porodice

za Švicarsku. Ovaj mu je iskaz prezentovan u toku glavnog pretresa i svjedok nije ponudio niti jedan ozbiljan i uvjerljiv razlog zašto na glavnom pretresu ne daje iste informacije, odnosno zbog čega prešućuje ono što je izjavio u toku istrage. Iz tog razloga, imajući u vidu svjedokovo držanje prilikom davanja iskaza, koje graniči sa odbijanjem svjedočenja, Sud je u obzir uzeo i ono što je izjavio u toku istrage i na taj način cijenio njegov iskaz.

104. Nadalje, navodi iz izjave i iskaza ovog svjedoka potvrđenu su navodima svjedoka Almira Đulića, koji je potvrdio da je za rođaka Mersedu predao pare, na ime njegovog odlaska u Švicarsku, nekoj ženi. Te pare mu je dao rođak, u koverti, te ih je trebao predati nakon što se ovaj javi da je stigao sa porodicom u Švicarsku. Nakon što se rođak Mersed javio, svjedok je novac u nepoznatom iznosu, koji je bio u koverti, predao nepoznatoj ženi.

105. Svjedok Anel Mustafić također je potvrdio da je preko optuženog Hamzabegovića išao za Švicarsku. Tačnije, svjedok je naveo da je njegov rođak Agan Hasanović sa „Hadžijom“ sve dogovorio, da su na ime prebacivanja trebali platiti 1.500 eura po osobi. Opisujući odlazak za Švicarsku, svjedok navodi da je išao sa rođakom Aganom i njegovom sestrom. Došli su pred „Hadžijinu“ kuću u ..., gdje je bilo još ljudi. Tu su sjeli u neko auto, misli da je bio sivi BMW i vozila je neka nepoznata žena. Iz BiH su išli tim vozilom, kroz Hrvatsku sve do neke šume, gdje su izašli i kuda su prešli granicu Hrvatske i Slovenije pješke. Kroz šumu ih je vodio neki mladić, mlađi, star oko 30 godina. Nakon šume, nastavili su put u vozilima, sve do Švicarske, gdje su se prijavili u azilantski centar.

106. Iskaz ovog svjedoka u cijelosti je saglasan sa iskazom svjedoka Agana Hasanovića, koji je potvrdio da su sa „Hadžijom“, kojeg je prepoznao u sudnici, dogovorili da ih prebaci u Švicarsku, za cijenu od po 1.500 eura po osobi, a da su išli svjedok i njegova sestra, rođak Anel Mustafić te Nezir. Novac za Mustafića je dao njegov otac, kao i za svjedoka, koji mu je ranije predao novac.

107. Svjedok je također, potvrdio da su po dogovoru sa „Hadžijom“ došli pred njegovu kuću, da ih je vozila neka plava žena u sivom BMW-u, da su u toku puta stajali na nekoj benzinskoj pumpi u Hrvatskoj, gdje su se sastali sa drugim ljudima, koji su zajedno sa njima putovali. Opisao je i da su dio puta išli kroz šumu, pretpostavlja između granice Hrvatske i Slovenije, a ispred njih je bio neki čovjek koji ih je sviju vodio. Bilo je tu i drugih ljudi, kao i djece. Nakon prelaska kroz šumu, dalje su nastavili sa vozilima, opet ih je vozila plava žena i tako su stigli do Švicarske, odnosno azilantskog centra.

108. Konačno, svjedok Enver Salihović također je potvrdio da je sa optuženim Hamzabegovićem dogovorio da ga prebaci u Francusku, skupa sa suprugom i dvoje djece.

Cijena je bila 8.500 KM, a novac je dao svjedokov otac, koji je ujedno bio prisutan svim dogovorima. Dogovorenog dana svjedok je sa porodicom došao kod „Hadžijine“ kuće i tog je dana njegov otac ženskoj osobi, 3.000 eura, a svjedok je zaključio da je to „Hadžijina“ žena, što je čuo i od drugih ljudi koji su tu bili prisutni.

109. Svjedok je nadalje naveo da su krenuli ispred „Hadžijine“ kuće vozilom pasat, koje je vozio neki deblji, krupniji čovjek, kojeg prepoznaje kao optuženog Boškovića. Kasnije su u auto sa njima sjela još neka dva momka. Kada su došli na granicu, saznali su da su djeci istekli pasoši, pa su ta dva momka prešla granicu, jer su imali uredne pasoše, dok su se svjedok i njegova porodica vratili nazad u BiH, išli kroz neka polja i žito i prešli granicu preko Save. Na drugoj strani ih je dočekalo isto vozilo, odnosno prvo ih je dočekao neko čovjek, koji ih je onda odveo do auta, odakle su nastavili put. U Hrvatskoj su stajali na nekoj benznskoj pumpi, odakle ih je dalje vozio „Hadžija“, sve do neke šume, gdje su izašli. Dok su se vozili sa „Hadžijom“ svjedok mu je dao ostatak novca.

110. Svjedok je dalje pojasnio da su u toj šumi čekali vodiča, koji je došao i preveo grupu ljudi, u kojoj je bio i svjedok sa porodicom. Nakon prelaska kroz šumu, dalje su krenuli sa autima i tako su došli do Francuske, gdje su neuspješno aplicirali za azil.

111. Temeljem iskaza svih navedenih svjedoka Sud je našao dokazanim, van svake sumnje, da su optuženi Hamzabegović, Bošković, Brčaninović i Gagulić izvršili inkriminisane radnje koje im se tačkom 8. optužnice stavljaju na teret. Naime, svi su svjedoci bili decidni u tome da su upravo sa „Hadžijom“, kako svi imenuju optuženog, dogovarali prebacivanje do željene destinacije u neku od zemalja Zapadne Evrope, sa izuzetkom svjedoka Mersedu Đulića, koji je dogovor o odlasku postigao sa optuženim Boškovićem.

112. Nadalje, svi su svjedoci potvrdili da su na put kretali u skladu sa dogovorom sa „Hadžijom“, odnosno onda kada im je on rekao da trebaju krenuti i to ispred njegove kuće. Potvrdili su također, da su se ispred njegove kuće nalazili i drugi ljudi koji su istoga dana polazili za Švicarsku ili Francusku, da je bilo više vozila, kao i da su prilikom prelaska predavali novac, da li optuženom Hamzabegoviću, njegovoj supruzi ili optuženom Boškoviću. Sud je također, imao u vidu i činjenicu da su optuženi Gagulić i Brčaninović u završnim riječima potvrdili učešće u inkriminiranim radnjama, u cijelosti potvrđujući tok događaja kako je optužnicom prikazan. Također, svjedoci Ramo i Remsudin Alić potvrdili su da ih je Nihad, kojeg prepoznaju u sudnicu vozio iz BiH i daljem, dok su svi svjedoci opisivali mlađeg momka, koji ih je vodio kroz šumu, na granici Hrvatske i Slovenije.

12. Tačka 9. izreke presude

113. Tačkom 10. optužnice, koja odgovora tački 9. presude, terete se optuženi Slaviša Bošković i Elvis Adrović, za ilegalno prebacivanje migranta Sadmira Hasanovića, te Omera Hamidovića sa suprugom i maloljetnim djetetom. Optuženom Boškoviću se tačnije, na teret stavlja da je organizovao prebacivanje pomenutih migranata, dok se optuženi Adrović tereti da je učestvovao u njihovom prebacivanju, tako što je iste vozio putničkim motornim vozilom i preveo preko granice, na način pobliže opisan u izreci presude.

114. Sud je u pogledu navedenih inkriminacija u cijelosti poklonio vjeru svjedoku Huseinu Mujčinoviću, koji je potvrdio da je sa optuženim Boškovićem dogovorio odlazak za Švicarsku, kao i da je njemu dao novac u to ime. Svjedok je tako naveo da je čuo da ljudi odlaze na zapad i da je došao do broja telefona od „Kiće“, preko svoga komšije. Nazvao je optuženog, te su tako dogovorili da je cijena za odlazak 1.500 eura. Dogovorili su se da se nađu u Živinicama, a sa svjedokom je tada bio i njegov komšija Omer Hamidović. Taj im je čovjek onda rekao da će im se javiti, kada budu trebali krenuti i tom su prilikom dali dio dogovorenog iznosa novca, na ime kapare.

115. Svjedok je detaljno opisao i kako je izgledao njihov odlazak za Švicarku, navodeći da su se našli na pumpi u Živinicama, da su se odatle vozili u passatu, da ih je rasporedio neki momak. „Kiće“ nije bio tukada su krenuli, a isti momak ih je vozio iz BiH, kroz Srbiju, Hrvatsku te dalje do granice sa Slovenijom. Tu ih je čekao vodič, kojem su dali dio novca, a ostalo su dali vozaču passata. Potvrdio je i da je optuženi Adrović lice koje je ih je prevezlo preko granice BiH i Srbije, te Srbije i Hrvatske, odakle su nastavili put sa njima nepoznatim licima. Svjedok je potvrdio da je sa njim bio prisutan i Omer Hamidović, koji je također sa optuženim Boškovićem dogovorio odlazak za Švicarsku, za iznos od 1.500 eura

116. Sud je iskaz ovog svjedoka cijenio kao uvjerljiv i istinit, imajući u vidu držanje svjedoka na glavnom pretresu, kao i njegovu raniju izjavu, danu Tužilaštvu BiH u toku istrage. Svjedok je ostao dosljedan u pogledu detalja dogovora, cijene koju je platio na ime odlaska iz BiH, činjenice da su sa njim išli i Omer Hamidović, te članovi njegove porodice. Na osnovu toga, utvrđeno je da su optuženi Bošković i Adrović počinili radnje za koje se terete, odnosno da je optuženi Bošković, nakon obavljenih telefonskih razgovora sa svjedokom i dogovora u Živinicama, kojem je prisustvovao i Omer Hamidović, organizovao prebacivanje ovih migranta za cijenu od po 1.500 eura, tako što je angažovao optuženog Adrovića da iste preveze. S druge strane, optuženi Adrović pristaje da preveze migrante, znajući koja je njihova destinacija, preuzimajući novac od istih, te vozeći ih sve do ilegalnog graničnog prelaza između Hrvatske i Slovenije.

13. Tačka 10. izreke presude

117. Tačkom 10. izreke, koja odgovara tački 11. optužnice, optuženi Elvis Adrović oglašen je krivim za ilegalno prebacivanje migranata Zejne Alić i Šemse Alić, sa djecom, na način pobliže opisan u izreci presude.

118. Svjedoci Zejna Alić, Šemsa Alić i Šefik Alić saglasno opisuju tok spornih događaja, potvrđujući da je optuženi Adrović lice koje ih je vozilo u dijelu puta kroz BiH i Hrvatsku.

119. Svjedok Šemsa Alić potvrdila je da je od Jusufa Delića čula da Elvis iz Živinica prevodi ljude, te je Delić rekao da će se on čuti sa tim Elvisom i da će ih nazvati. Tako se svjedok preko Delića, našla sa Elvisom u Živinicama, sa kojim je onda dogovorala da se prebace. Svjedok je u prepoznala optuženog Elvisa Adrovića u sudnici, kao lice sa kojim je dogovarala prebacivanje na sastanku u Živinicama i kao lice koje ih je vozilo u dijelu puta. Potvrdila je tako, da je po dogovoru sa njim, krenula iz Živinica sa sinom, Zejnom Alić te njenim sinom, da je optuženi vozio do Hrvatske, gdje ih je preuzela neka žena. Sa Elvisom su se opet našli kasnije, on ih je pokupio i ostavio kod nekog momka, sa kojim su dalje nastavili ilegalni prelazak granice Slovenije, preko rijeke. Konačno, svjedok je potvrdila i da je novac dala optuženom Elvisu, prvo dio na ime kapare, a onda ostatak preko Jusufa, kada su javile da su došle u Švicarsku.

120. Svjedok Zejna Alić u cijelosti je potvrdila navode svjedoka Šemse Alić, kako u pogledu dogovora sa optuženim Elvisom, preko Jusufa Delića, sastanka u Živinicama, cijene prebacivanja u iznosu od 1.500 eura, te kretanja spornog dana. Svjedok je također, u sudnici prepoznala optuženog Adrovića, kao lice sa kojim su dogovarale prebacivanje i kao lice koje ih je vozilo kroz BiH i Hrvatsku.

121. Konačno, svjedok Šefik Alić potvrdio je da je bio uključen u pregovore oko odlaska svjedokinja Šemse i Zejne Alić i njihove djece, da je Zejni posudio novac za odlazak, te je prepoznao optuženog Adrovića, kao lice koje je dogovoralo njihov odlazak za Švicarsku.

122. Na osnovu svega navedenog, van svake sumnje je dokazano da je optuženi Adrović učestvovao u prebacivanju migranata Zejne i Šemse Alić, te njihovih sinova, na način da je učestvovao u samoj organizaciji, preuzimanju novca te končano, prevoženju istih preko graničnih prelaza. Svjedoci su bili decidni u tvrdnjama da su upravo sa optuženim dogovarali odlazak za Švicarsku, da su njemu dale novac, te da ih je on vozio barem u dijelu puta, te su ga prepoznale u sudnici.

14. Zaključak

123. Na osnovu svega navedenog, utvrđeno je da su optuženi počinili krivična djela koja su

im optužnicom stavljana na teret, a kako je to precizirano tačkama 1-10 izreke ove presude.

124. Tačnije, da je optuženi Hamzabegović organizovao prebacivanje migranta pod tačkama 1., 2., 3., 5. i 8. izreke proizlazi iz sadržaja iskaza saslušanih svjedoka, kao i izjava koje je u toku istrage dao optuženi Slaviša Bošković i Nihad Brčaninović. Optuženi Bošković je tako u izjavi od 06.09.2010. godine potvrdio da mu je optuženi Hamzabegović nudio da za njega prevozi ljude, pa je tako početkom mjeseca jula 2009. godine i počeo sa prevoženjem migranata. Optuženi je opisao u toj izjavi i načelne dogovore, rute i kretanja migranata, opisujući i ilegalne prelaze između Hrvatske i Slovenije. Optuženi je potvrdio i da je za optuženog Hamzabegovića vozio migrante u Komo, Italija, a za sve ovo optuženi mu je plaćao. Optuženi je u istoj izjavi potvrdio i da je optuženi Brčaninović bio uključen u ilegalna prebacivanja migranata, kao i optuženi Adrović.

125. Optuženi Brčaninović u izjavama od 23.07.2010. godine i 26.08.2010. godine potvrđuje da se optuženi Hamzabegović bavio prebacivanjem migranata, da je zbog toga angažovao optuženog Boškovića, Gagulića, Ravančića te njega samog. Optuženi Vahid Gagulić također je potvrdio da ga je optuženi Hamzabegović angažovao za prevoz migranata u više navrata, za novčanu naknadu, u izjavi od 21.07.2010. godine.

126. Dovodeći navedeno u vezu sa ranije parafraziranim iskazima svjedoka, utvrđeno je van svake sumnje da je osumnjičeni Hamzabegović, radnja iz tačke 1., 2., 3., 5. i 8. izreke počinio krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 1. KZ BiH i produženo krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH. S druge strane, u toku dokaznog postupka sudu nisu prezentovani dokazi, koji bi potvrdili tezu Tužilaštva da je optuženi djelovao kao organizator u pogledu tačkaka 4., 6. i 7. izreke, te je u odnosu na te tačke utvrđeno da je počinio krivično djelo Krijumčarenje ljudi, iz člana 189. stav 1. KZ BiH u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH.

127. Utvrđeno je također, da su se optuženi Bošković, Ravančić, Brčaninović i Gagulić priključili grupi koju je organizovao optuženi Hamzabegović, kao i da su poduzeli konkretne radnje u pogledu prebacivanja migranata iz BiH, te su isti oglašeni krivima, kao u izreci presude.

128. U odnosu na optuženog Adrovića, van svake je sumnje utvrđeno da su radnjama optuženog ostvarena sva obilježja krivičnog djela Krijumčarenje ljudi, u vidu omogućavanja prevođenja preko državne granice licima koja ne ispunjavaju uslove za zakonit ulazak, kao i korist koja je bila motiv za ostvarenje djela.

129. S obzirom na činjenični opis optužnice, te time izreke presude, u tačkama 4., 6., 7., 9. i 10., Sud nije našao utemeljenim tvrdnje Tužilaštva BiH o postojanju organizovane grupe. Iako je naime, vidljivo da je u izvršenju inkriminiranih radnji učestvovao veći broj lica, nije bilo moguće precizno utvrditi strukturu te organizacije i uloge optuženih, te su u odnosu na te tačke optuženi oglašeni krivim za krivično djelo iz člana 189. stav 1. KZ BiH.

130. Naime, sama priroda krivičnog djela krijumčarenje ljudi, najčešće podrazumijeva učešće većeg broja lica, dok način izvršenja djela kako se to optužnicom stavlja na teret, evidentno upućuje na ušće drugih lica u izvršenju ovog djela. Međutim, ove okolnosti ne mogu biti osnovnom zasnivanja krivične odgovornosti optuženog, za krivično djelo iz člana 250. KZ BiH. Niti jedan dokaz nije proveden na tu okolnost, a iz ostalih uloženi dokaza, Sud nije mogao naći utemeljenje za ovu tvrdnju optužbe.

131. Bitno je, na kraju, napomenuti da provedenim dokazima odbrane nisu dovedena u pitanje iznesena utvrđenja suda. Suočenje svjedoka, koje je provedeno po prijedlogu odbrane Boškovića, nije dovelo u pitanje iskaze ovih svjedoka. Svjedoci su i dalje ostali čvrsti u svojim tvrdnjama, ostajući kod toga da su obojica prepoznala optuženog, kao lice koje ih je vozilo u vrijeme spornih događaja. Nadalje, činjenica da je optuženi imao registrovanu taxi djelatnost ne umanjuje značaj njegovih radnji. Provedeni dokazi upućuju na to da je optuženi svjesno pristupio ovoj organizovanoj grupi, iskorištavajući svoju djelatnost, u cilju ostvarenja ovog krivičnog djela. Negove se radnje ne mogu svesti samo na pružanje taxi usluga, budući da svjedoci potvrđuju da je bio prisutan i razgovorima o samom odlasku, da je preuzimao novac od pojedinih, kao i da je u određenim situacijama, davao upute kako da dođu do azilantskog centra.

132. Nadalje, utvrđeno je da su optuženi postupali sa direktnim umišljajem, vođeni motivom zarade, odnosno koristoljublja. Provedeni dokazi ukazuju da su optuženi bili svjesni činjenice da migranti ne ispunjavaju uslove za ulazak i boravak u Francuskoj i Švicarskoj, pa su i pored toga poduzimali radnje u cilju njihovog ilegalnog prebacivanja. Optuženi Hamzabegović tako dogovara sa svjedocima njihovo prebacivanje, znajući za sve ove okolnosti, dogovara plaćanje novčanog iznosa, dok optuženi Bošković, Gagulić, Brčaninović, Ravančić i Adrović svjesno daju doprinos izvršenju djela, prevoženjem migranata u raznim etapama njihovog putovanja.

133. Konačno, da se ovdje radi o konstrukciji produženog krivičnog djela, ovaj sud polazi od činjenice da su ispunjeni propisani uvjeti iz člana 54. stav 2. KZ BiH, prema kojim produženo krivično djelo je učinjeno kada je učinilac s namjerom učinio više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja s obzirom na način izvršenja, njihovu vremensku povezanost i druge strane okolnosti koje ih povezuju čini jedinstvenu cjelinu. Po ocjeni suda, u konkretnom su

ispunjeni ovakvi uvjeti, pa u prvom redu su optuženi, što je vidljivo iz činjeničnog opisa, izvršili više radnji koje su istovrsne, a međusobno odvojene od kojih svaka pojedinačno sadrži sva zakonska obilježja istog krivičnog djela, odnosno u dužem vremenskom periodu izdali više fiktivnih računa, lažno prikazujući promet. Nesporno, u poduzimanju tih radnji postoji određeni vremenski kontinuitet između pojedinačno izvršenih krivično-pravnih radnji.

134. Takođe, iz načina njihova izvršenja proizilazi da su sve inkriminisane radnje sa stanovišta običnog životnog i logičnog rezonovanja takve da predstavljaju kontinuiranu djelatnost koja ima vid jedinstvene prirodne cjeline, te napokon da primjena konstrukcije produženog krivičnog djela na konkretni slučaj nije u suprotnosti sa zahtjevima kriminalne politike, koji su došli do izražaja u pozitivnom krivično-pravnim propisima. Isto tako, i druge stvarne okolnosti poduzetih radnji povezuju ih da čine jednu jedinstvenu prirodnu cjelinu, jer postoji istovjetnost direktnog umišljaja, identičan način postupanja, isti zaštitni objekat u svim slučajevima, isti oblik vinosti zatim istovrsnost opće načina izvršenja krivičnog djela (činjenje), koje sve opravdavaju konstrukciju produženog krivičnog djela.

C. KRIVIČNA SANKCIJA

135. Prilikom odmjeravanja kazne, sud je imao u vidu sve okolnosti da kazna bude manja ili veća, u skladu sa članom 48. KZ BiH.

136. Tako je u odnosu na optuženog Hamzabegovića uzeta u obzir njegova ranija kažnjavanost, činjenica da je optuženi specijalni povratnik, što svakako predstavlja otežavajuću okolnost. Također, sud je imao u vidu izraženu kriminalnu količinu i svijest, način izvršenja i brojnost radnji optuženog. Olakšavajućih okolnosti na strani optuženog Sud nije našao, osim one da je porodičan i otac četvero djece. Stoga, utvrđene su pojedinačne kazne, kao u izreci, te konačno izrečena jedinstvena kaznu u trajanju od šest godina, nalazeći da će se izrečenom kaznom vaspitno djelovati na optuženog da više ne čini krivična djela, a druge odvratiti od činjenja ovih krivičnih djela. Vodeći računa da se radi o krivičnom djelo počinjenom iz koristoljublja izrečena je i novčana kazna u iznosu od 20.000 KM.

137. U odnosu na optuženog Boškovića, sud je također imao u vidu brojnost radnji, način izvršenja i izraženu kriminalnu količinu, kao i raniju osuđivanost, što je sve cijenjeno kao otežavajuća okolnost. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog uzeta je u obzir njegova porodična situacija, odnosno činjenica da je otac dvoje malodobne djece. Kako je riječ o djelu iz koristoljublja, kao sporedna je izrečena novčana kazna od 10.000 KM.

138. U odnosu na Gagulića Sud je prije svega imao u vidu njegovu mladu životnu dob u vrijeme izvršenja krivičnog djela, što cijeni kao olakšavajuću okolnost, no s druge strane uzeti

su u obzir i doprinos izvršenju djela, kao i brojnost radnji. Stoga su optuženom utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od šest i deset mjeseci, te izrečena jedinstvena kazna od godinu dana.

139. Kod optuženog Brčaninovića Sud je također imao u vidu raniju osuđivanost, kao otežavajuću okolnost, dok je od olakšavajućih uzeta u obzir porodična situacija, odnosno činjenica da je otac dvoje djece. Sud je također imao u vidu stav prema djelu, izraženu kriminalnu količinu te na osnovu svega navedenog utvrdio da je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od godinu dana, odnosno pojedinačno utvrđene kazne od zatvora u trajanju od šest i deset mjeseci, adekvatne težini krivičnog djela i jačini ugroženosti zaštićenog dobra.

140. U odnosu na optuženog Ravančića, prilikom odmjeravanja kazne sud je kao olakšavajuću okolnost cijenio činjenicu da je optuženi otac dvoje malodobne djece, da je ranije neosuđivan, a imao je u vidu i doprinos optuženog u izvršenju inkriminiranih radnji, kao motive kojima je vođen. Ocjena je suda da će izrečena kazna na optuženog djelovati rehabilitirajuće i da će postići svrha specijalne prevencije.

141. Konačno, u odnosu na optuženog Adrovića, također su uzeti u obzir njegov doprinos izvršenju krivičnog djela, kvantitet radnji i sam način izvršenja. Sud je imao u vidu i da je optuženi otac dvoje malodobne djece, te nalazi da je ovako izrečena kazna srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela, te da će se sa istom postići svrha kažnjavanja, propisana u članu 39. KZ BiH.

142. U izrečene kazne optuženima se uračunava i vrijeme provedeno u pritvoru, u skladu sa članom 56. KZ BiH, a kako je to naznačeno u izreci ove presude.

D. ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI

143. Prema opštem načelu da niko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu izvršenjem krivičnog djela, ustanovljenom članom 110. KZ BiH, Sud je donio odluku da se od optuženih Hamzabegovića i Boškovića oduzmu iznosi, za koje je utvrđeno da su po osnovu izvršenja ovog djela primili od migranata. U prethodnim je poglavljima ove presude naznačeno kolika je bila cijena prebacivanja za pojedine migrante, kao i koje su iznose oni predali navedenim optuženim. Zbrajanjem tih iznosa, za koje su svjedoci potvrdili da su predali optuženima direktno ili indirektno, utvrđen je i iznos ostvarene imovinske koristi.

144. Tako su u odnosu na tačku 1. izreke svjedoci Sedin Mustafić, Senada Muratović i Elvis Subašić potvrdili da su optuženom Hamzabegoviću dali i to Mustafić 1.500 eura, Senada Muratović 6.000 KM te Elvis Subašić 6.000 KM. U odnosu na tačku 2. Suvad Dautović dao je

iznos od 4.400 eura, a Adem Musić Golfa II i 2.000 KM, odnosno ukupno 6.000 KM. Jašić Menis, u odnosu na tačku 3., dao je iznos od 1.500 eura, Nedis Muratović u odnosu na tačku 4., 3.000 eura, Mirnes Smajlović za tačku 5. iznos od 3.000 eura, Senad Omerović za tačku 6. auto Fiat Punto i 2.700 eura, odnosno ukupno 5.000 eura, te Zehrudin Kadić za tačku 7. iznos od 6.000 KM. U odnosu na tačku 8. Salihović Enver dao je iznos od 8.000 KM, Mensud Ahmetović 2.500 KM, Adila Jukić 7.000 KM, Mersed Đulić 5.000 eura, Ramo Alić, Remsudin Alić, Agan Hasanović i Anel Mustafić iznos od po 1.500 eura.

145. U odnosu na tačku 10. svjedok Husein Mujčinović dao je iznos od 1.500 eura, a potvrdio je i da je Omer Hamidović dao iznos od 4.500 eura.

146. Na osnovu svega navedenog, od optuženog Muradifa Hamzabegovića oduzima se imovinska korist u iznosu od 35.500,00 KM i protuvrijednost iznosa od 32.400,00 Eura, a od optuženog Slaviše Boškovića imovinska korist u protuvrijednost iznosa od 6.000,00 Eura prema važećem kursu Centralne banke BiH na dan donošenja ove presude.

E. ODLUKA O TROŠKOVIMA POSTUPKA

147. Optuženim je, sa izuzetkom Samira Ravančića, u skladu sa članom 188. ZKP BiH naloženo da naknade troškove ovog postupka, o čemu će Sud odlučiti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka. Iako je u toku postupka bilo implikacija da su optuženi lošeg imovnog stanja, isti nisu konkretizovani u dovoljnoj mjeri, te Sud nije našao osnova da optužene oslobodi ove obaveze.

148. S druge strane, dokumentovano je da optuženi Ravančić nije u mogućnosti da snosi troškove krivičnog postupka, a što potvrđuje činjenica da je Sud istome plaćao troškove dolaska na glavni pretres. Stoga je optuženi u skladu sa članom 188. stav 4. ZKP BiH oslobođen od obaveze da snosi troškove krivičnog postupka.

III. OSLOBAĐAJUĆI DIO PRESUDE

149. Optuženi Hamzabegović, Slaviša Bošković, Željka Bošković te Elvis Adrović oslobođeni su usljed nedostatka dokaza da su počinili krivičnopravne radnje opisane pod tačkama 11.-15 oslobađajućeg dijela ove presude.

150. Sud nije našao dokazanim da je optuženi Slaviša Bošković djelovao kao organizator predmetne organizovane grupe, budući da svi provedeni dokazi upućuju na zaključak da je optuženi bio pripadnik grupe koju je organizovao optuženi Hamzabegović.

151. Naime, kako je već ranije navedeno, iz izjave optuženih Brčaninovića i Boškovića, te

drugih provedenih dokaza, vidljivo je da je optuženi postao pripadnikom organizovane grupe i da je inkriminisane radnje poduzeo u tom svojstvu. Sam optuženi Bošković u izjavi danoj Tužilaštvu navodi da mu je optuženi Hamzabegović ponudio da prevozi ljude, a na što je ovaj pristao. Tužilaštvo, osim toga, nije ponudilo niti jedan drugi dokaz, iz kojeg bi bilo vidljivo da je optuženi Bošković imao veću ulogu, od one pripadnika organizovane grupe.

152. Također, kako Sud na temelju provedenih dokaza nije utvrdio da je optuženi Elvis Adrović počinio krivično djelo organizovani kriminal, a kako je to postavljeno činjeničnim opisom optužnice, odnosno da je djelovao u sastavu organizovane grupe. Niti jedan od provedenih dokaza ne potvrđuje ovu tezu Tužilaštva, kako iskazi svjedoka, tako i uložena materijalna dokumentacija. Ranije je već navedeno da sama priroda djela nije dovoljna da bi se optuženi mogao oglasiti krivim za ma koji oblik udruženog djelovanja. Jednako tako, provedenim dokazima nije dokazano da je optužena Željka Bošković bila pripadnikom organizovane grupe, te je ista oslobođena i tog dijela optužbe. Stoga, bilo je neophodno, radi potpunog odlučivanja po optužnici, optuženog osloboditi i tog dijela optužbe, te je odlučeno, kao u tački 11. i 12. oslobađajućeg dijela izreke.

153. Iz navedenih razloga, tačkom 11. i 12. oslobađajućeg dijela presude, u cilju potpunog odlučivanja o optužnici, Slaviša Bošković oslobođen je inkriminacije iz uvodnog dijela optužnice, prema kojoj je postupao kao organizator grupe, a Željka Bošković i Elvis Adrović optužbe da su postali pripadnici organizovane grupe.

154. Optuženu Željku Bošković niti jedan od svjedoka uopšte ne dovodi u vezu sa inkriminiranim radnjama, dok u odnosu na optuženog Adrovića sam činjenični opis radnji pod tačkom 9. i 10. ne potkrepljuje tvrdnju optužbe da je isti član organizovane grupe, a niti je iz izjava svjedoka Alić Šemse i Zejne, te Huseina Mujčinovića moguće izvući takav zaključak. Sud podsjeća da sama priroda krivičnog djela krijumčarenje ljudi, najčešće podrazumijeva učešće većeg broja lica, kao i izloženi činjenični opis, ali ove okolnosti nisu dovoljne da bi se utvrdila odgovornost za krivično djelo iz člana 250. KZ BiH. Niti jedan dokaz nije proveden na tu okolnost, a iz ostalih uloženi dokaza, Sud nije mogao naći utemeljenje za ovu tvrdnju optužbe, pa je optuženog oslobodio tog dijela optužbe.

155. Nadalje, iskazi svjedoka Glavaš Martina i Murata Muratovića, u odnosu na tačku 13. presude, te svjedoka Belme Logić, sada Mustafić, ne dovode optuženog Hamzabegovića u vezu sa radnjama koje mu se tom tačkom stavljaju na teret. Naime, Glavaš i Muratović, koji su u odnosu na ovu tačku priznali krivnju i potpisali sporazume sa Tužilaštvom, isključili su optuženog kao organizatora ilegalnog prebacivanja migranata, pojasnivši da on ništa nije imao sa tim, da se niko od njih sa Hamzabegovićem nije dogovarao niti

postupao po njegovim uputama. Svjedok Belma Mustafić također potvrdila je da je sve dogovarala sa Muratovićem i da je njemu dala novac, te uopšte ne spominje optuženog Hamzabegovića u kontekstu svoga prebacivanja.

156. Stoga, nije dokazano da je optuženi Hamzabegović učestvovao u organizovanju i prebacivanju migranata, na način kako mu se to tačkom 9. optužnice stavlja na teret.

157. Također, u odnosu na optuženog Boškovića i tačku 14. oslobađajućeg dijela presude, odnosno tačku 11. optužnice, Sud nije mogao van svake sumnje utvrditi da je optuženi Bošković imao ikakvog udjela u prevozu migranata Alić Šemse i Alić Zejne sa djecom, budući da niti jedna od ovih svjedokinja nije imenovala optuženog kao lice sa kojim su dogovarale svoj odlazak. Svjedoci tačnije, imenuju treće lice, koje ovom tačkom optužnice nije obuhvaćemo, pa je evidentno da ne postoji osnov za krivičnu odgovornost optuženog Boškovića, po ovoj tački optužbe.

158. Konačno, odnosu na tačku 15. oslobađajućeg dijela presude, Sudu nije prezentovan niti jedan dokaz na kojem bi se temeljila odluka o krivnji optužene Željke Bošković. Niti jedan od svjedoka optuženu ne prepoznaje i ne smješta u kontekst spornih događaja, dok materijalnih dokaza u tom smislu nije ni bilo. Jedini svjedok na kojeg se Tužilaštvo oslanja, a koji je prema navodima optužbe optuženohj predao novac, istu ne može identifikovati niti je prepoznaje u sudnici. Drugi svjedoci optuženu ne spominju, a niti se istoj ma koja druga radnja optužnicom stavlja na teret. Stoga je optužena u cijelosti oslobođena od optužbe, kao u izreci.

159. Stoga, optuženi su ujedno oslobođeni obaveze da snose troškove krivičnog postupka, u odnosu na oslobađajući dio presude, a u skladu sa članom 189. stav 1. ZKP BiH.

ZAPISNIČAR:

Belma Čano

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Izo Tankić